

ZBOR LETO: VII., ŠTEV. 1 JANUAR 1967 CENA 40 par (40 st. din) OBČANOV

GLASILO
SZDL
LJUBLJANA-
BEŽIGRAD

Koliko zaslužimo?

V zadnji številki našega časopisa smo pisali o povprečnih zaslužkih zaposlenih v bežigraskih podjetjih. Naše pisanje je samo potrdilo stare ugotovitve, da so povprečki pri zaslužkih - ob zdajšnjih metodah ugotavljanja - slaba osnova za temeljitejšo obravnavo. Podatkov, ki smo jih dobili pri Službi družbenega knjigovodstva, nismo analizirali ali celo ugotavljali, da po-

nekod zaslužijo »povprečno« preveč, drugje pa tudi »povprečno« premalo. Povsod imajo samoupravne organe, ki vsakokrat lahko povedo svojo besedo.

Na 2. strani objavljamo popravke in pojasnila.

KOZERIJA

Z enim samim zamahom je Skafar rešil vse bežigrajske probleme. Seveda je to lahko uspelo samo njemu. Ob Novem letu je pripravil nič drugega kot pravo super reformo. Skafarjevo poslanico Bežigrajanom berite na 11. strani.

Zdaj pa PRISPEVEK!

Mestni svet je na zadnji seji sprejel odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča - Upoštevane pripombe občanov in občinskih skupščin

Mestni svet Ljubljane je na zadnji seji, 28. decembra 1966, sprejel odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča. Od prvega januarja letos bomo torej plačevali »komunalni davek«, kot ga nekateri imenujejo. O prispevku so v Ljubljani zadnje čase živahno razpravljali.

V odloku, za katerega je na mestnem svetu glasovalo 41 odbornikov, dva sta se vzdržala, trije pa so bili proti, so upoštevane bistvene pripombe občanov, ki so jih izrekli na zborih volivcev in pripombe občinskih skupščin. Ljubljana bo razdeljena le na dve coni, prispevek za stanovanjske prostore v I coni zmanjšan od 20 na 15 starih dinarjev za kv. meter in v II coni od 15 na 10 starih dinarjev, prispevka bodo oproščeni socialno ogroženi, ne bo pa ga treba plačevati tudi za vrtove in dvorišča okrog stanovanjskih poslopij.

Računajo, da se bo v Ljubljani nabralo za približno 700 milijonov starih dinarjev prispevka, medtem ko so v prvotnem predlogu računali na 1,7 milijarde starih dinarjev.

Odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, ki so ga druga jugoslovanska mesta sprejela že poprej, v Ljubljani pa so ga lani zavrnili, temelji na zveznem zakonu in zdaj še na republiškem zakonu. Takorekoč tik pred sejo mestnega sveta, isti dan dopoldne, je namreč zakon sprejela tudi republiška skupščina.

Prispevek je torej določen z zakonom, v Ljubljani pa so o njem razpravljali tudi zbori volivcev. Mestni svet je tako zbral predloge in pripombe občanov, odlok pa bi lahko sprejel tudi brez posvetovanj z volivci.

Kdo plačuje?

Prispevek bodo plačevali uporabniki poslovnih in drugih zgrajenih prostorov, ki jih uporabljajo za gospodarske in druge dejavnosti, uporabniki stanovanjskih prostorov in garaž ter uporabniki stavbnih zemljišč. Prispevek se plačuje od kvadratnega metra stavbnega zemljišča

oziroma od površine koristnega zgrajenega prostora.

Prispevka ne plačuje vojska, diplomatska predstavništva in verske skupnosti, ne plačuje se za površine, ki jih uporabljajo zdravstvene, socialne, kulturne in prosvetne ustanove ter telesno-vzgojne organizacije. Ne plačuje se tudi za zemljišča, na katerih so komunalni objekti in naprave, javne ceste in železniške tirne naprave ter za nezazidana zemljišča, ki jih delovne organizacije ne uporabljajo za svojo dejavnost in ne oddajajo v najem.

Kam bo šel denar?

Prispevek je mogoče uporabiti le za financiranje ob-

nove in gradnje komunalnih objektov, naprav in napeljav kolektivne komunalne uporabe: za mestne ceste in ulice, za trge, hodnike in kolesarske steze, za postajališča mestnega potniškega prometa, za parkirne prostore v stanovanjskih naseljih, za rekreacijske površine in otroška igrišča v stanovanjskih naseljih, za javno razsvetljavo in za kanalizacijsko omrežje (za odvod meteoritnih voda).

Berite še zapise o razpravah na zborih volivcev in v občinski skupščini ter sestavek »Prispevku ob rob in na pot« na 3. strani.

Na srednjih straneh objavljamo odlok o prispevku ter razgovor s podpredsednikom mestnega sveta inž. Ljubom Levstikom.

VOLITVE 67

Letos bo potekel mandat 35 odbornikom občinske skupščine, trem poslancem republiške skupščine in petim poslancem zvezne skupščine, ki so bili izvoljeni leta 1963. Na zborih volivcev so že izvolili volivne komisije, ki bodo zbirale predloge za možne kandidate za odbornike in poslance. Občinski odbor SZDL je že večkrat razpravjal o tej najpomembnejši politični akciji letos; med drugim so razpravljali tudi o možnih kandidatih za poslance in menili, da bi bil Janez Vinkler primeren kandidat za poslanca organizacijsko-političnega zbora republiške skupščine.

Več o volitvah berite na 6. strani.

Jožko Pirnar NOVI PREDSEDNIK občinske skupščine

Janez Vinkler imenovan za načelnika uprave za notranje zadeve Ljubljana

Na zadnji seji občinske skupščine, 27. decembra 1966, so za novega predsednika bežigrajske občinske skupščine izvolili Jožko Pirnarja. Dosedanjšega predsednika Janeza Vinklerja so razrešili te dolžnosti, ker je bil imenovan za načelnika uprave za notranje zadeve Ljubljana. Jožko Pirnar je odbornik občinske skupščine od 1963. leta. Zaposlen je kot glavni urednik »Gospodarskega vestnika« in bo na tem delovnem mestu ostal tudi vnaprej; delo predsednika bo opravljal neprofesionalno.

»Zdi se mi, da v tej skupščini ni težko delati, je dejal med drugim Jožko Pirnar, ko se je zahvalil za izvolitev. Interes je velik in upam, da bomo naloge uspešno izpolnili, saj nas v naslednjih mesecih čakata proračun in družbeni plan.«

Ker je bil Janez Vinkler imenovan za načelnika UNZ ljubljanskih občinskih skupščin, mu je s tem prenehal mandat predsednika.

»Poslavljam se od kolektiva, katerega del sem bil od dobrih prijateljev in sodelavcev, je dejal Janez Vinkler. »Zahvaljujem se vsem za sodelovanje v skupščini, družbeno-političnim organizacijam, krajevnim skupnostim in vsem, ki so prispevali k uspešnemu delu skupščine. Odhajam na novo delovno mesto in želim odpreti vrata

JOŽKO PIRNAR

te nove službe skupščinam in širšemu krogu sodelavcev.«

Predsednik kluba odbornikov Pavel Lešnjak se je zahvalil dosedanjemu predsedniku in poudaril, da je morala skupščina v njegovi mandatni dobi rešiti marsikatero težko nalogo.

Anketa

Stran 7

ODBORNIKI MENIJO

Franc Strmole novi predsednik DPM Bežigrad

Občinska zveza društev prijateljev mladine je na zadnji seji izvolila za novega predsednika Franca Strmoleta, pomočnika ravnatelja osnovne šole »Vita Kraigherja«. Franc Strmole je bil član upravnega odbora zveze.

Dosedanji predsednik Janez Dremelj je prošil za razrešitev, ker je preveč zaposlen za drugih področjih.

Na seji so razpravljali o delu in problemih občinske zveze društev prijateljev mladine in ugotovili, da bi zveza morala imeti vsaj honorarnega uslužbenca, če že ne profesionalnega, da bi lahko opravljal zahtevno delo.

J. P.

Med sejo občinske skupščine
Foto: J. Vetrovec

Koliko zaslužimo?

Popravki in pojasnila

V zadnji številki »Zbora občanov« (štev. 7, december 1966) smo pod gornjim naslovom objavili sestavek o povprečnih zasluškah za Bežigradom. Pri tem smo napačno navedli podatke o povprečnih zasluškah v Zavodu za revizijo in v obratni ambulanti v Savljah.

V Zavodu za revizijo so znašali povprečni mesečni zaslužki v lanskih devetih mesecih 220.000 st. dinarjev na zaposlenega in ne 320.000 st. dinarjev, kot smo zapisali; v obratni ambulanti v Savljah pa 83.300 st. dinarjev in ne 114.000 st. dinarjev.

Podatke smo dobili pri Službi družbenega knjigovodstva; tam pa so se zmotili in napaka je prišla tudi v naš časopis in v publikacijo »Analiza periodičnih obračunov gospodarskih organizacij«, ki jo

je izdala SDK, dobili pa so jo tudi vsi odborniki občinske skupščine. V omenjeni publikaciji je pri Zavodu za revizijo mogoče ugotoviti napačno je naš sodelavec zbiral gradivo, niso posebej obravnavali indeksov, temveč so mu povedali samo zneske.

Več predstavnikov delovnih organizacij se je oglasilo pri nas, češ da tudi podatki za njihove delovne organizacije niso pravilni. Tu ne gre za našo napako, pač pa se ponekod ne strinjajo, da Služba družbenega knjigovodstva računa povprečne mesečne prejemke za vsa podjetja enako, ne glede na število zaposlenih, kvalifikacijsko sestavo, število zunanjih sodelavcev itd.

NISMO JIH OMENILI

Kakšni so zaslužki na zavodih, inštitutih, šolah itd.

Prispevek z naslovom »Koliko zaslužimo?« ki smo ga objavili v novembrski številki našega glasila, je povzročil precej prahu, hkrati pa tudi vprašanj: »Zakaj niste povprašali, zakaj niste napisali, kako in koliko zaslužijo nekateri ljudje na zavodih, inštitutih, šolah — skratka na ustanovah, ki žive od takšnih ali drugačnih proračunskih dinarjev?«

Prav zato smo se še enkrat oglasili pri Službi družbenega knjigovodstva in jim postavili vprašanje: »Kakšni so torej zaslužki ljudi na zavodih, inštitutih in šolah, ki smo jih zadnjikrat spustili?« Odgovorili so nam takole:

Sole dobe denar za plače in svoj obstoj iz občinskega proračuna. Podobno je tudi z drugimi. Mi nimamo pregleda, kakšne plače imajo. Tudi nimamo nikakršnega pregleda, kakšne osebne dohodke dobivajo uslužbenci družbenih organizacij. To bi sicer vedeli, če bi imeli v rokah njihove plačne liste, to-

da le-teh nimamo, ker nam jih niso dolžni pošiljati. Od vseh teh organizacij dobivamo le rekapitulacije osebnih dohodkov, iz katerih so razvidni skupni neto in bruto izplačani dohodki, pa ničesar drugega. Iz teh rekapitulacij pa še zdaleč ni mogoče razbrati najvišjih in najnižjih plač, vsako povprečje pa je tako ali tako nerealen prikaz dejanskih zasluškov. No, in zdaj ne bomo dobivali niti teh rekapitulacij, po katerih smo lahko preverili, če so posamezne organizacije

pravilno odtegnile denar za obvezne prispevke, temveč preprosto samo nalog za izplačilo.

Pregledi plač nekaterih direktorjev (lani) so bile izredne akcije, prav tako pregledi plač v šolah, vendar to po obveznostih, ki jih imamo, ni naše delo.

Ob vsem tem se nam ne hote vsiljuje nekoliko nerodno vprašanje: ali je v današnji situaciji, ko smo že tolikokrat proklamirali načelo javnosti, sploh možna družbena kontrola osebnih dohodkov v okviru samouprav-

ljalskih pravic posameznih kolektivov. Če te možnosti ni — in kakor iz omenjenih dejstev tudi izhaja, so možnosti družbene kontrole nad delitvijo osebnih dohodkov zelo skromne. In, kako naj potem v kalu zatremo nadaljnje inflacijske težnje?

Če smo v prvem prispevku zvedeli samo za povprečne plače nekaterih gospodarskih organizacij, smo zdaj torej ostali praznih rok. Vsaj pri Službi družbenega knjigovodstva nam niso povedali več, kot smo tokrat zapisali.

N. L.

„MARY“ V SAVLJAH

Življenje na gledaliških deskah bogati človeka

Duša in gibalna sila dramske sekcije pri Kulturno prosvetnem društvu v Savljah je Roman Novelli, njen dolgoletni režiser, organizator in gledališki amaterski entuziast. Poprosili smo ga za kratek pogovor o življenju in delu društva, še posebej pa o njegovi dramski sekciji, ki kot edina tovrstna sekcija že vrsto let neprekinjeno in prizadeto postavlja na oder nove in nove komade ter vztrajno išče svoj izraz v zmeraj novih, sodobnih uprizoritvah. Skromni in zmeraj veseli mož nam je povedal takole:

■ V sezoni 65-66 smo precej gostovali. Z »Vdovo Rošlinko« smo bili po enkrat v Trzinu, Tacnu, na Dobrovi, v Selcah nad Skofjo Loko, no potem pa že ne vem več. Kdo bi se spomnil. Seveda, doma tudi. Običajno po dvakrat damo vsak komad na domačem odru.

Dramska skupina iz tovarne »TONOSA«, ki sodeluje z društvom, pa je dajala svoj »Zakonski vrtljak« doma, pa tudi v vseh omenjenih krajih, razen tega pa tudi v Zadobrovi in v Horjulu.

Tudi letos smo že začeli z novo gledališko sezono. Za uvod smo se predstavili domači publikii z mladinsko ig-

ro »Mogočni prstan« (Mličinski), razen tega pa smo sprejeli tudi dedka Mraza, ki je lepo obdaril naše otroke.

Zdaj pripravljamo moderno in sodobno ameriško komedijo »Mary«, ki jo bomo še posebej naštudirali za občinsko dramsko revijo. Predvidena je za februar mesec. Običajno se predstavimo publikii z dvema do tremi komadi na leto. Vsako uprizoritev po dvakrat ponovimo na domačem odru, drugače pa gostujemo.

Dvorana v Savljah ima 150 sedežev, vstopnina pa je 150 do 240 din. Občinska zveza kulturnih društev nam je lani dala okrog 800.000 Sdin pomoči, vse ostale materialne stroške pa pokrijemo z lastnimi sredstvi, delno pa tudi z dohodki, ki nam jih vrže naš dom (kino, gostilna, trgovina).

V pravkar minulem letu smo dom in dvorano opremili s centralno kurjavo, kar je za naša lepa pridobitev. Vse skupaj je veljalo okrog 2 milijona Sdin — vse iz lastnih sredstev.

V dramski sekciji društva aktivno sodeluje 15 ljudi. Letos so svojo dejavnost še razširili. Začeli so sodelovati z našo novo oživljenim prosvet-

nim društvom Posavje v Stožicah.

Med najaktivnejše člane društva, ki brez dvoma zaslužijo vso pohvalo, razen Romana Novellija, sodijo še: Janez Markelj, ki je v resnici »deklica za vse« in tajnik društva ter organizator vseh akcij in dejavnosti. Ivan Kumar, ki ga vsi poznajo kot Čukovega Ivana, potem pa člani dramske sekcije: Janez Presetnik, Dana Presetnik, Dragica Šever, Janez Solinc, Nikola Zatler, Franci Zatler, Ludvik Bobnar, Fani Črtanec, in Magda Selan.

Skupina se resno oprijemlje novih modernih komadov kot so »Sedem let skomina«, »Zakonski vrtljak«, »Namišljeni...« (bolnik ali zdravnik — pa res ne vem), »Magda« itd. To pomeni v amaterskem smislu kultiviranje programa na odskih deskah, kar je posebej za publiko nedvomno dragocena pridobitev.

Za zaključek naj še povejmo, da je prizadevna dramska družina iz Savelj lani sodelovala na reviji okrog sto dramskih skupin in se z odlično igro uvrstila med šest najboljših, kar je najlepše priznanje za vztrajno amatersko delo na odskih deskah in za ljubezen do igre.

N. L.

DENAR JE PA LE BIL V KUVERTAH

Glede povprečnih zasluškov smo prosili za pojasnilo še Službo družbenega knjigovodstva. Direktor SDK za Bežigradom Oskar Obersnel in analitik Franc Dolenc sta nam odgovoril takole:

»Povprečne osebne dohodke smo izračunali na podlagi pe-

riodičnih obračunov, ki jih dajejo vsa podjetja. Izplačane neto osebne dohodke smo delili s številom zaposlenih; ta podatek podjetja tudi navedejo v periodičnem obračunu.«

In kaj zajamejo izplačani neto osebni dohodki?

»To so vsa izplačila, ki imajo značaj osebnih dohodkov. Sem spadajo tudi izplačila čistega osebnega dohodka iz preteklih let, akontacije na čiste osebne dohodke in druga čista izplačila iz osebnih odhodkov, ki jih izkazujejo periodični obračuni podjetij.«

Prav pri tem so imeli predstavniki podjetij precej pripomb, na primer, izplačane osebne dohodke v januarju 1966 za december 1965 ste računali v »kvoto« za leto 1966.

»Seveda, saj jih ne moremo izpustiti. Enako smo napravili tudi prejšnja leta. Naposled, če bi te postavke odšteli, se določena vsota izplačanih osebnih dohodkov ne bi nikjer pojavila kot »izplačani osebni dohodki«. Gre pa za denar, ki so ga zaposleni dobili, za denar, ki je prišel na trg in pritiskal na blagovne fondе.«

Na povprečja pa vplivajo tudi honorarno zaposleni.

»Podatki o povprečnih osebnih dohodkih niso točni tam, kjer imajo več honorarno zaposlenih. Vendar na ta način obdelujejo podatke vse Službe družbenega knjigovodstva v Sloveniji in centralna statistična služba. Če bi podjetja navedla drugačno število zaposlenih, se pa spet ta podatek ne bi ujema z dejanskim stanjem.

SDK nima plačilnih list, podjetja ne predložijo banki nobenih drugih dokumentov, razen periodičnih obračunov.

Podatki, ki jih beremo v časopisih, slišimo na radiu ali televiziji in o katerih razpravljajo v zbornicah in drugod, temeljijo prav na teh računih.«

ZBOR OBČANOV

glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana-Bežigrad. Izhaja vsak mesec. Ureja uredniški odbor: Miran Blaha (predsednik), Janez Vinkler, Lojze Jakopič, Ančka Cerin, Jože Črngeč, Niko Lapajne in Jože Vetrovec. Odgovorni urednik: Janez Snoj. — Cena izvoda 40 starih dinarjev, letna naročnina 300 starih dinarjev, za delovne organizacije 1.000 starih dinarjev. — Tekoči račun pri NB 504-678-34. — Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Parmova 33. — Tiskarna ČP DELO.

Mnogo poslovnih uspehov v novem letu želi svojim odjemalcem

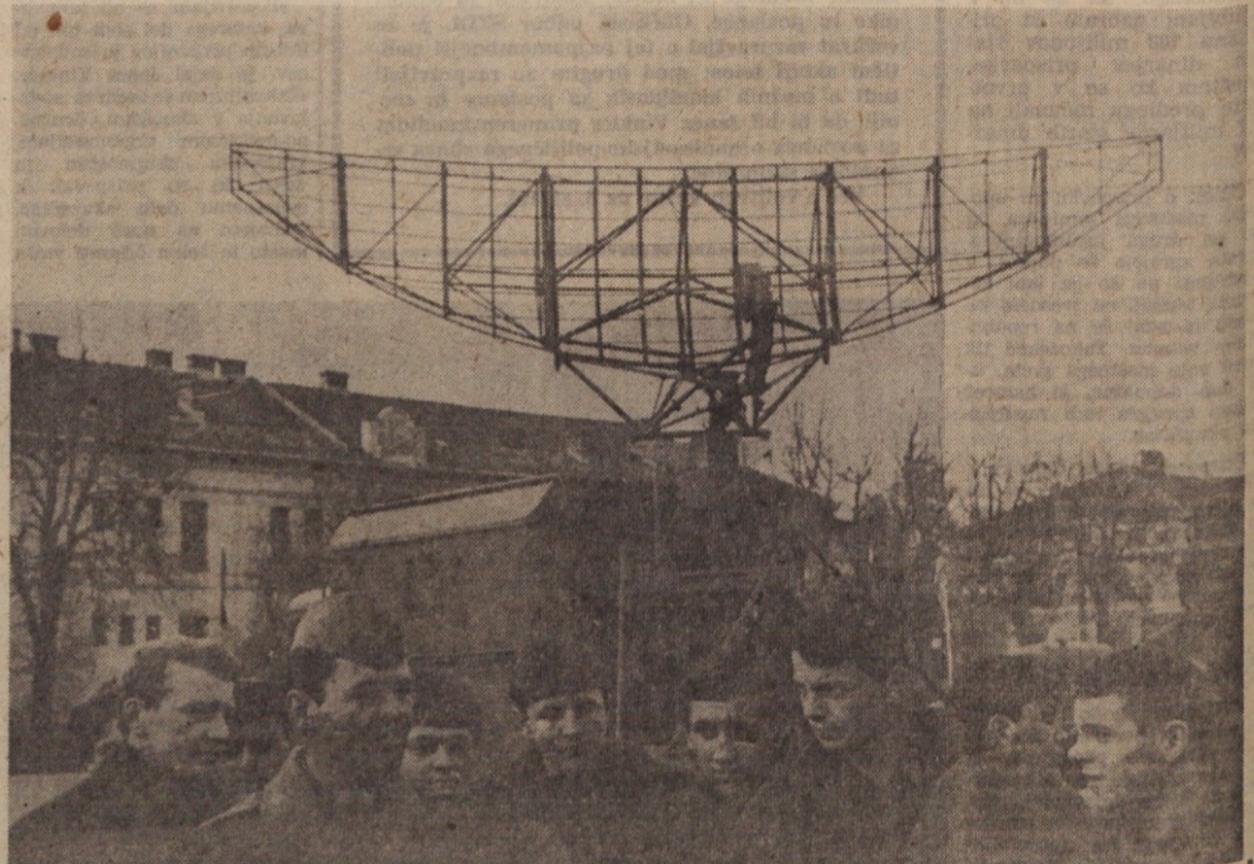
obratno podjetje

USLUGA BEŽIGRAD

Ljubljana, Smoletova 16
telefon 310-431

s svojimi obrati:

steklarstvo, soboslikarstvo, polaganje plastičnih tal, šivalnica in krojaštvo

Dan JLA

V vojašnici Ljube Šercerja so slovesno proslavili praznik naše armade. Med drugim so pripravili tudi razstavo orožja in opreme, ki si jo je ogledalo veliko število mladine.

Foto: J. Vetrovec

PRISPEVKU ob rob in na pot

Na zborih volivcev je največ razprav o komunalnih napravah, občinske skupščine imajo največ tovrstnih zahtev občanov. Ker bo denarja v občin. skih proračunih za te namene čedalje manj, drugih virov pa ni pričakovati, naj bi denar zbrali s prispevkom za uporabo mestnega zemljišča. Če prispevek imenujemo danek, naj bi bil to »davek za življenje v mestu«, za to, da imamo asfaltirane poti, urejene zelenice, otroška igrišča itd.

Ni mogoče trditi, da so bili zbori volivcev in odborniki ljubljanskih občinskih skupščin, ko so kritizirali odlok o prispevku, proti temu, da bi hodili po asfaltiranih ulicah. Denar za kakršnokoli kolektivno uporabo pride pač iz žepov občanov in tudi za dosedanje asfaltirane ulice ni prišel od nikoder drugod.

Občani so menili, da je bil odlok slabo in na hitro pripravljen.

O naglici res velja spre. govoriti: za Bežigradom je bila seja občinske skupščine 27. decembra, kjer so pripravili spreminjeval. predloge k odloku. Na slednji dan dopoldne je zakon o prispevku sprejela republiška skupščina, popoldne pa odlok mestni svet. Če odloka ne bi sprejeli pred 1. januarjem, ne bi mogel veljati v letosnjem letu (1967).

Vrsto pripomb bi lahko dali pod skupni imenovec »enakomerna obremenitev prebivalcev«. Občani so se spraševali, ali je prispevek od kvadratnega metra zemljišča oziroma stanovanja najbolj pravi, in da ne bi bilo pravičnejše odmeriti prispevek od dohodkov prebivalcev. Odlok, ki ga je sprejel

mestni svet, v tem pogledu ne prinaša sprememb, saj prispevek od kvadratnega metra določa zakon, pač pa predvideva, da prispevka ne bi plačevali socialno ogroženi. Spremenjene meje con, nižji prispevek od kvadratnega metra ter oprostitev plačevanja za vrtove in dvorišča, so bistvene spremembe v »novem« odloku, ki bi jih morda sestavljenci lahko predvideli že v »prvem« odloku. Tako bi bile razprave v skupščinah verjetno precej krajše in bilo bi tudi manj hude krvi na zborih volivcev. Ze takrat pa bi lahko računali z vsoto, ki se bo zdaj nabrala od prispevka.

Denarja niti ne bo veljalo. Mnogi so se spraševali — že v prejšnjih razpravah — koliko ga bo pojedla administracija? Ne bo smela veliko, sicer bo prispevek zvođenel.

Posebne organizacije, ki bo gospodarila s tem denarjem, ne bo. Največ b. sede o razdelitvi bodo imele krajevne skupnosti, to pa je tudi ena izmed zahtev na zborih volivcev.

Sestavljenci odloka niso predložili programa, kako naj bi prispevek razdelili. Tega si menda ni treba razlagati tako, da sestavljenci niso imeli programa, temveč, da ga niso hoteli vsiljevati. Programi so zdaj torej — v soglasju z zbori volivcev — v rokah krajevnih skupnosti (zbiranje potreb) in občinske skupščine (usk. klajevanje). Tehnični predlogov ali kar napotkov, je bilo v razpravah o prispevku precej. Izluščiti najboljše ter pametno ukrepati bo najboljše potnica novemu prispevku, da toliko besed ne bo izzvenelo v prazno.

ZBORI VOLIVCEV SO RAZPRAVLJALI O PRISPEVKU

Živahno kot malokdaj

Na zborih volivcev, ki so bili v začetku decembra, so Bežigradčani razpravljali o rebalansu občinskega proračuna ter o občinskem odloku o davkih, izvolili so volilne komisije, največ govora pa je bilo seveda o prispevku za uporabo mestnega zemljišča.

Predlog odloka, ki ga je izdelal odbor za komunalno gospodarstvo in promet pri Mestnem svetu Ljubljana, so na zborih volivcev pretresli do obisti. Udeleženci na zborih volivcev se večinoma niso strinjali z višino prispevka, s predloženo razdelitvijo mesta na cone, z načinom odmere tega prispevka (od površine zemljišča oziroma stanovanja), nasprotovali so predlogu, da bi ustanovili posebno organizacijo za komunalno urejanje in gospodarjenje z zemljišči ter menili, da odlok spet sprejemamo v naglici, brez točnih računov in programov.

Na terenu Bežigrad so med drugim menili, da prispevka ni mogoče predpisati na površino stanovanja oziroma zemljišča, temveč bi bila pravilnejša osnova dohodek prebivalca. Tako naj bi prebivalci z manjšimi dohodki plačevali manj, tisti z večjimi pa več.

V Savskem naselju se niso strinjali, da bi prispevek zbirali za vse mesto skupaj,

Rebalans sprejet

Občinska skupščina je na eni zadnjih sej sprejela tudi rebalans proračuna za leto 1966. Presežek so razdelili tako, kot je predlagal svet za družbeni plan in finance (o tem smo poročali v zadnji številki »Zbora občanov«), upoštevali pa so še nekatere pripombe zborov volivcev. Tako so namenili 5 milijonov S dinarjev za načrte za telovadnico pri šoli v Dolu, za stanovanja učiteljev 3,2 milijona S dinarjev, za strokovno šolstvo 30 milijonov S dinarjev ter za popravilo domov Partizana Ježica in Svobode Stožice 4 milijone S dinarjev.

S tem so znižali proračunsko rezervo za 43,9 milijona S dinarjev na 65,9 milijona S dinarjev.

temveč so menili, naj bi ga zbirali in uporabili v okviru krajevnih skupnosti.

Na zboru volivcev v krajevni skupnosti »Boris Kidrič« so dejali, naj bi prispevek ne plačevali od površine stanovanja, ne glede na to, kakšno stanovanje je in kakšne dohodke ima stanovalec. Menili so še, naj za zemljišče do 200 kv. metrov površine ne bi plačevali prispevka.

Na Ježici so poudarili, da bomo prispevek plačali kar večkrat: najprej kot stanovalec, potem kot člani delovnih kolektivov in še kot potrošniki, saj bodo podjetja te stroške zaračunala v ceno svojih izdelkov.

V krajevni skupnosti Posavje so dejali, da odloka ne sprejemamo ob pravem času in da ni določenega programa,

kako bo porabljen denar. Predlagali so, da prispevka ne bi plačevali tisti prebivalci, ki imajo manj kot 50.000 st. dinarjev dohodkov na mesec.

V krajevni skupnosti Stadijon se niso strinjali z razdelitvijo na cone, saj so v prvi coni tudi predeli mesta, ki so več kot poldrugi kilometer oddaljeni od centra mesta.

Tudi na Črnučah so predlagali drugačne tarife in menili, da bi se moral denar zbirati na področju občine, pregled nad uporabo pa bi morale imeti krajevne skupnosti.

Na večini zborov volivcev so predlog odloka zavrnilo oziroma so zahtevali popravke. Volivci so si bili večinoma na jasnem, da je denar za komunalne naprave treba

zbrati, poudarili so pa, da bo visok prispevek močno obremenil občane, ki bodo morali letos plačevati tudi višje najemnine.

Pripis uredništva:

Zbori volivcev so razpravljali o prvotnem predlogu, ki je predvideval razdelitev mesta na tri cone. V prvi coni bi znašal prispevek od kvadr. metra stanovanjske površine 20 st. dinarjev, v II. coni 15 st. din in v III. coni 10 st. dinarjev. Prispevek bi plačevali tudi za zemljišče okrog stanovanjskih poslopij (vrtovi in dvorišča). Po tem predlogu bi severna meja prve cone tekla po ulici Ježica.

Ko je občinska skupščina na seji 27. decembra razpravljala o prispevku, so odlok že precej spremenili.

Predlogi skupščine

Posredovali so jih mestnemu svetu

Občinska skupščina je na dveh sejah razpravljala o prispevku za uporabo mestnega zemljišča. Odborniki so med drugim poudarili, da razprava spet teče zadnji trenutek, tako kot leto poprej. V novem odloku tudi niso upoštevali pripomb občanov. Menili so, da ne gre za to, ali se sprejme takšna ali drugačna obremenitev občanov, saj je znano, da je vedno več zahtev za ureditev komunalnih naprav. Izrazili so bojazen, da je predlog slabo pripravljen: brez temeljitejših računov je prispevek višji za 100 odst. kot leto poprej, zraven pa še predlog, da bi se denar zbral skupaj za vse mesto, ne zagotavlja, da bodo občani zares neposredno vedeli, kako se uporablja ta denar.

Predlagali so drugačno razdelitev mesta na cone in se spraševali, če je prispevek od kvadratnega metra zemljišča oziroma stanovanja najboljše rešitev, ker tako prispevek enako obremenjuje občane, ne glede na njihove dohodke. Čeprav v drugih jugoslovanskih mestih plačujejo prispevek že dlje časa in je Ljubljana zadnja na vrsti, pa vsega ne bo mogoče urediti v eni sapi, so podčrtali.

Na zadnji seji 27. decembra so izoblikovali dokončne spremenjalne predloge k osnutku odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, ki naj bi jih odborniki posredovali na seji mestnega sveta:

— prispevek naj bo nižji za 50 odst.; če pa ne bi plačevali prispevka za zemljišča okrog hiš, naj bi znašal prispevek za stanovanjske površine v I. coni 15 S dinarjev in v II. coni 10 S dinarjev,

— meja I. cone naj bi tekla po Tolstojevi ulici, ker je področje od te ulice precej slabše komunalno opremljeno,

— v odloku naj bi pooblastili občine, da socialno ogrožene občane oprostijo plačevanja prispevka,

— denar naj bi zbirali na posebnem računu občine. Krajevne skupnosti bi izdelale svoje programe komunalnih del ter jih v soglasju z zbori volivcev predložile mestnemu svetu za komunalne zadeve, ki bi jih uskladili za vso občino,

— sredstva za administracijo ne bi obremenjevala teh skladov, temveč proračuna občinske skupščine,

— odlok naj bi veljal eno leto, v tem času pa bi ugotovili pomanjkljivosti in pripravili morebitne spremembe.

PRI GLASOVANJU SOGLASNI

Razprava na mestnem svetu

Pred sejo mestnega sveta so dobili odborniki predlog odloka, kjer so bile upoštewane bistvene pripombe občanov. Vseeno pa je razprava trajala še več kot dve uri.

Odborniki so med drugim poudarili, da so imeli občani na zborih volivcev precej pripomb tudi zaradi tega, ker ni bilo jasnega programa, kam bo šel denar, ki se bo nabral od prispevka. Menili so, da večkrat, ko je šlo za precej višjo vsoto, nismo spraševali volivcev. Podčrtali so še, da v Ljubljani ne bomo mogli kar čez noč imeti takšnega komunalnega standarda kot v mestih zahodne Evrope, zlasti ker produktiv-

nost dela pri nas ni na takšni višini.

Omenili so, da zbori volivcev niso odklonili kakršnega koli prispevka. Govora je bilo tudi o nasprotovanju nekaterih občanov, ki imajo sami zase že velik standard in se upirajo, da bi plačevali za stvari, ki bi jih vsi uporabljali.

Ko so načelno glasovali za odlok so od 46 navzočih trije odborniki glasovali proti, dva pa sta se vzdržala. Potlej so bili na vrsti še spreminjalni predlogi. Dokončen odlok z vsemi spremembami so potlej sprejeli soglasno, vzdržal se je le en odbornik.

V novem letu 1967 želimo vsem občanom mnogo uspehov in zadovoljstva

OBČINSKA SKUPŠČINA IN DRUŽBENO-POLITIČNE ORGANIZACIJE OBČINE LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Črne gradnje pod daljnovodi

Občinska skupščina je na predzadnji seji spet razpravljala o črnih gradnjah na Črnučah. Izdelan je bil zazidalni načrt za Gmajno, ugotovili pa so, da črne gradnje rastejo tudi na prostoru, kjer naj bi stala nova šola, na trasi obodne ceste in pod daljnovodom. Te črne gradnje ogrožajo realizacijo zazidalnega načrta in posegajo v splošne interese, ki jih skupščina mora varovati. Občinska skupščina bo zato odločno in dosledno podprla upravne organe in urbanistično inšpekcijo pri vseh ukrepih, vključno tudi podporo za rušenje teh črnih gradenj, da bi vzpostavili na tem področju red in zagotovili dosledno izvajanje urbanističnih načrtov.

Namišljenih bolnikov ne bo več

Iz razgovora z direktorjem zdravstvenega doma Bežigrad dr. Maroltom, o zdravstveni službi letos povzemamo naslednje:

Ambulanta v Stožicah se je končno preselila v Zdravstveni dom. Ustrezní sklep je občinski svet za zdravstvo sprejel že septembra 1960, do uresničitve tega sklepa pa je prišlo šele zdaj. Zakaj? Seveda ljudje s tistega področja — krajevne skupnosti Posavje — s tem niso ravno preveč zadovoljni, toda najkasneje v šestih mesecih se bodo navajali. Tudi v Savskem naselju so bili ljudje nezadovoljni, ko smo uknili ambulanto v Fabianijevi ulici. Bila je v nekem stanovanju. Vzdrževanje ambulante v Stožicah nas je po nepotrebnem veljalo 2 milijona st. din letno, kar je v novih pogojih gospodarjenja v zdravstvu postalo praktično nemogoče. Pa tudi pro-

stori so bili precej neprimeri, če jih primerjamo z možnostmi in zasedenostjo našega zdravstvenega doma. Stare prostore bivše ambulante v Stožicah bo prevzelo podjetje Sadje-zelenjava, ki bo tu uredilo prodajalno sadja, vrtnin in sočivja, del prostora pa bodo oddali nekemu našemu zdravniku za stanovanje.

Nepotrebna ambulanta

Drugo še nerešeno vprašanje predstavlja obratna ambulanta v tovarni Topsis. Zankrat bo še ostala, koliko časa še, pa je težko napovedati. Po veljavnih predpisih takšna ambulanta lahko obratuje, če ima v neposredni bližini tisoč zaposlenih. Tega pogoja pa posebno po znanih dogodkih v Topsisu le-ta ambulanta še zdaleč ne izpol-

njuje. Prav gotovo bo moral odgovorni organ razčistiti upravičenost oziroma neupravičenost obratne ambulante v Savljah.

Od 1. januarja bo v našem domu tudi protituberkulozni dispanzer. Odprli smo že tudi posvetovalnico za matere, ki sprejema stranke vsak dan — dopoldne in popoldne, razen ob sobotah.

Kakor je splošno znano finančna situacija v zdravstvu ni ravno najbolj rožnata. Po novih predpisih bodo morali zavarovanci prispevati del denarja ne samo za zdravila, ki jih bodo dobili na recept, temveč tudi za pregled pri splošnem zdravniku, za specialistične preglede in zdravljenje v bolnišnici. To bo vsekakor občutno prizadelo predvsem ljudi s skromnejšimi mesečnimi zaslužki še bolj pa upokojeince. Zdravstveni delavci se s to politiko sicer ne strinjamo v celoti, toda reforma ne pozna kompromisov in milosti. Trenutno krizo bi vsekakor lahko prebredli z manj ostrimi ukrepi, toda gospodarstvo odločno zahteva, da tudi v zdravstvu preidemo na čimbolj ekonomsko osnovo.

Zanimivo ob vsem tem je, da je bolniški stalež pri nas precej pod normalnim bolniškim staležem drugod v Sloveniji. Nadomestila za bolniške izostanke z dela (nad 3 dni) pa nenehno naraščajo. Za zdravstvo bomo letos dobili 14 odstotkov denarja manj kot v 1965. letu. Na ta način nameravajo pri zdravstveni službi letno prihraniti 1 milijardo 200 milijonov S. din.

In ambulanta na Črnučah?

Zdravstveni dom na Črnučah posluje kot samostojni zavod. O integraciji smo sicer razpravljali, vendar ni prišlo do soglasja. Zdravstveni center pa vendarle pripravljajo študijo za integracijo vse zdravstvene službe v Ljubljani — vendar pri tem gre samo za upravno-administrativno združitve, s čimer bi lahko prihranili precej denarja.

N. L.

V „Kristalu“ ni kristalno

Zahtevajo razrešitev direktorja — Obtožbe na vse strani

Delavski svet podjetja »Kristal« se je odločil, da takšnega direktorja, kot ga ima sedaj, ne potrebuje. Zato je že pred meseci izdal dokument, s katerim zahteva predčasno razrešitev direktorja in jo tudi utemeljuje na nekaj goštokih tipkah straneh. Predsednik delavskega sveta, 30-letni steklar Valentin Remškar, pa pravi:

»Jaz sem predsednik delavskega sveta šele tri mesece. Pred tremi meseci se je začelo. Podjetje je zašlo v denarne težave, primanjkuje dela, nismo več rentabilni, podjetje je postalo nestabilno. Zato so se organi upravljanja odločili, da takoj se stavi komisija, ki naj ugotovi, kje tiče vzroki, da je v našem podjetju začelo škripati. Komisija je ugotovila, da je tega v veliki meri kriv direktor, ki je nesposoben in je celo, tega še nismo povsem dokazali, sklepal nekaj poslov, ki so nam očitno v škodo in delamo v lastno izgubo. Poslovanje pa je res, da precej težko, saj velikokrat ravno takrat, ko bi morali imeti steklo, te tega nima.

Bolj zgovorne kot je predsednik delavskega sveta, so ženske v pisarni. Sicer pa pustimo pripovedovanje in pogledimo, kaj piše v obtožnici, s katero vsi člani delavskega sveta, razen dveh, ki jih takrat zaradi bolezni in dopusta ni bilo zraven, so glasajo in so se tudi podpisali kot soavtorji.

Med prvimi grehi je govtu fja. Menda, v obtožnici sicer piše, da je dokazano, je direktor Janko Mokorel dobil pr svojem podjetju posojilo za dokončanje gradnje stmo-vanja, pa je ta denar brž pretopil v avto. Prav to seveda ni, vendar koliko ljudi denar, ki ga dobe v obliki namen-skega čeka, potroši v druge namene?

Drugi velik očitek je, da je poklonil devet ogledal hoda-pak. Dva je poklonil občinskim uslužbencem, za vse ostale pa se ne ve natanko, kje so. Vsako ogledalo velja menda nekaj manj kot deset tisoč starih dinarjev.

Potem pa se vrstijo strani in strani obtožb: tajnica in nočni lokal v službenem času (to se pravi v noči, ko so

tekle dnevnice), prevoz nekih desk, pa prašiča...

Ko človek bere zapisnik se mu zdi, da gre bolj za gonjo kot pa za kaj resnega. In ko spet poslušajo ljudi, da je povsem samovoljno nastavljal svoje tajnice, odpuščal delavce, si pisal potne naloge v drugi polovici meseca in se čutil popolnoma neodgovornega proti delavskemu svetu, potem se zazdi, da gre za malega trinoga na kristalni kroglji, ki se vrti sicer dokaj skromno, vendar s svojim početjem razčira kolektiv in gre mimo vseh osnovnih delavskih pravic. To pa je malo teže in odločitev komisije oziroma kar vseh članov delavskega sveta ni tako čudna. Najhuje je, če ukazuje človek z dvojno moralo. Delavec, ki med delom naredi malenkost v svojo korist je pregnan, direktorju morajo to početi delavci med delovnim časom. Tole prav gotovo ne gre vkup.

J. V.

PРАВNA POSVETOVALNICA ZA ČLANE SINDIKATA

Pri občinskem sindikalnem svetu Ljubljana-Bežigrad so ustanovili pravno posvetovalnico za vse člane sindikata iz bežigradskih sindikalnih podružnic. Posvetovalnica nudi članom sindikata brezplačno pravno pomoč v vseh zadevah, ki so v zvezi s pravicami in dolžnostmi glede na delovno razmerje. Predvsem so to zadeve iz delovnega prava, socialnega zavarovanja, odškodninskega prava, stanovanjskih razmerij itd.

V posvetovalnici dobijo člani sindikata pravni nasvet, kako ravnati v določeni zadevi in kakšne pravice imajo. V posvetovalnici jim lahko napravijo tudi prošnje oziroma pritožbe na samoupravne organe v delovni organizaciji.

Posvetovalnica dela dvakrat tedensko po dve uri in sicer v torek in četrtek od 17. do 19. ure v prostorih občinskega sindikalnega sveta Ljubljana-Bežigrad, Parmova 33, I. hodnik desno, soba št. 4.

Vsem delovnim kolektivom želimo v novem letu 1967 mnogo delovnih uspehov in uspešnega sodelovanja, v prizadevanjih za čim doslednejše uveljavljanje samoupravljanja — ter boljših medsebojnih odnosov.

OBČINSKI SINDIKALNI SVET LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Kemično čiščenje in likanje moške obleke

1020 S din

Delo opravimo v treh dneh

Podjetje

„USLUGA ZG. ŠIŠKA“

Šišenska 11, telefon 314-780

Vsem občanom in podjetjem želimo srečno novo leto 1967 in priporočamo storitve

v novo odprtem obratu ob Fabianijevi ulici, tel. 315-873

PRALNICA IN KEMIČNA ČISTILNICA „SAVSKO NASELJE“

— Kvalitetno peremo in likamo perilo, delovne obleke in drugo za posameznike in podjetja, kemično čistimo in likamo ter popravljamo nogavice.

DELO OPRAVIMO V TREH DNEH

Cene so primerne. Kemično čiščenje in likanje moške obleke velja, na primer, 1020 starih dinarjev. Obrat redno posluje za stranke vsak delavnik od 7. do 12 ure in od 15. do 18. ure, ob sobotah in pred prazniki pa od 7. do 14. ure.

Podjetje priporoča še naslednje svoje obrate:

Pralnica in kemična čistilnica ter popravilo nogavic

Zvezna ulica, telefon 315-221, zbiralnica Sentvid 69 in Moste, Ob Ljubljani 36 a (vhod iz Ulice Jana Husa),

Parketarstvo

Ulica Moše Pijada 6, tel. 316-163

polagaje, struženje in lakiranje vseh vrst parketov,

Šivalnica

Šišenska 15

šivanje ženskih in otroških oblek ter perila,

SPLOŠNI SERVISI:

centralno skladišče in sprejem vseh naročil Vodnikova 106, telefon 310-694

- vodovodne in elektroinstalacije (popravila pralnih strojev, električnih štedilnikov, likalnikov, mikserjev itd., montaža in popravilo expres aparatov za kavo, kavnih mlinov in mesoreznic),
- soboslikarstvo in pleskarstvo ter polaganje stenskih tapet,
- zidarska popravila stanovanj in drugih zgradb, polaganje teraco tlakov,
- pečarstvo in oblaganje sten s keramikom,
- polaganje in varjenje plastičnih tlakov in oblog,
- popravilo radio in TV aparatov, transistorjev in gramofonov.

Naročila za vse storitve sprejemamo v novem obratu v Savskem naselju

v vseh obratih in zbiralnicah, osebno in na vseh telefonskih številkah kamor lahko prinesete tudi televizorje, radioaparate in transistorje podjetja.

Zaupajte prizadevnemu kolektivu in zadovoljni boste

VOLITVE 1967

Letos bo potekla štiriletna mandatna doba odbornikom in poslancem, ki so bili izvoljeni 1963. leta

Letos spomladi bodo prebivalci Bežigrada izvolili 35 novih odbornikov občinske skupščine, tri poslance republiške skupščine in pet poslancev zvezne skupščine. To je polovica odbornikov občinske skupščine in republiške skupščine ter vsi zvezni poslanci. Druga polovica odbornikov in poslancev je bila izvoljena leta 1965 in mandat jim traja še dve leti.

Občinska skupščina

V bežigradski občinski skupščini, ki ima 70 odbornikov (po 35 v občinskem zboru in zboru delovnih skupnosti), bo potekel mandat 35 odbornikom. Občani, ki prebivajo za Bežigradom, bodo izvolili 17 novih odbornikov v občinski zbor, zaposleni v delovnih organizacijah pa še 18 odbornikov v zbor delovnih skupnosti.

Mandat bo potekel med drugim tudi predsedniku in podpredsedniku občinske skupščine, predsednikoma obeh zborov in štirim predsednikom svetov ter sedmim odbornikom mestnega sveta.

Odborniki, ki jim bo potekel mandat:

OBČINSKI ZBOR:

Krajevna skupnost »Bežigrad«

Volilna enota št. 2
IVO POZNIK

Volilna enota št. 4
LADISLAV BRATOZ

Kdo voli, kdo je lahko izvoljen

V občinski zbor volijo na podlagi splošne, enake in neposredne volilne pravice občani, ki so na območju občine vpisani v volilni imenik. V zbor delovnih skupnosti pa delovni ljudje, ki delajo v delovnih organizacijah in drugih delovnih skupnostih.

Zakon o volitvah odbornikov občinskih skupščin pravi: v občinski zbor je lahko izvoljen vsakdo, ki ima splošno volilno pravico. V zbor delovnih skupnosti je lahko izvoljen vsak, ki je zaposlen ali včlanjen v delovni organizaciji na območju občine in ima splošno volilno pravico.

Nihče ne more kandidirati za odbornika iste občinske skupščine v več kot eni volilni enoti in tudi ne za odbornika obeh zborov iste občinske skupščine.

Kdor je bil v prejšnji mandatni dobi odbornik občinske skupščine, ne more v prvi zaporedni mandatni dobi ponovno kandidirati za odbornika istega zbora iste občinske skupščine.

Uslužbenec občinske uprave ter sodnik in uslužbenec občinskega sodišča, ne morejo biti hkrati odborniki občinske skupščine. Če so izvoljeni za odbornika, jim preneha služba oziroma funkcija, ko je njihov mandat verificiran.

Krajevna skupnost »Boris Kidrič«

Volilna enota št. 6
CIRIL TRČEK

Volilna enota št. 8
INŽ. JANEZ GJURA

Volilna enota št. 10
JERNEJ MLAKAR

Krajevna skupnost »Stadion«

Volilna enota št. 12
ANCKA CERIN

Volilna enota št. 14
JOZKO PIRNAR

Krajevna skupnost »Savsko naselje«

Volilna enota št. 16
LADO SKRABAN

Volilna enota št. 18
IVAN CERNE

Volilna enota št. 20
INŽ. OTON KRIZAN

Volilna enota št. 22
MARIJA AVBELJ

Kraj. na skupnost »POSAVJE«

Volilna enota št. 24
JOZE POGACNIK

Volilna enota št. 26
JANEZ DREMELJ

Krajevna skupnost Savlje — Kleče

Volilna enota št. 28
NIKOLAJ HVASTJA

Krajevna skupnost Crnuče

Volilna enota št. 30
SLAVKO OBLAK

Volilna enota št. 32
FANCI ZAGAR

Krajevna skupnost Beričevo

Volilna enota št. 34
FRANC SLABANJA

ZBOR DELOVNIH SKUPNOSTI:

Volilna enota št. 1 (Delovne organizacije: Elektro Ljubljana okolica, Tovarna kovinske galanterije, Elektroprenos)
EDVARD OZIMEK

Volilna enota št. 3 (Tovarna Iskra)
IVO KLESNIK

Volilna enota št. 5 (Del. tovarne Elma)
ANTON KERZAN

Volilna enota št. 7 (Belinka, JUB, Opekarna Crnuče, Energoinvest)
INŽ. LOJZE PISKUR

Volilna enota št. 9 (Projekt nizke zgradbe, projektni biroji in SGP Grosuplje)
INŽ. RADOŠ HRIBERNIK

Volilna enota št. 11 (Gradbeno podjetje Bežigrad, Gradbeno podjetje Crnuče, Naravni kamen, gradbišča Gradisa, Megrada in Zidarja)
FRANC ZITNIK

Volilna enota št. 13 (Cementar, Umetni kamen, Kamin, Gramex)
MILAN BATAGELJ

Volilna enota št. 15 (Del. Industrijskega montažnega podjetja)
JANEZ MARINKO

Volilna enota št. 17 (Termika, Instalacije, Avtoobnova)
FERDO CERJANC

Volilna enota št. 19 (Tovarna dekorativnih tkanin, LIK, Kuverta)
ANICA HARTMAN

Volilna enota št. 21 (Cestno podjetje, Adria avio-promet, pošte)
VUCER STANISLAVA

Volilna enota št. 22 (Del. zasebnih obrtnikov ter

Občinski odbor SZDL je glede letošnjih volitev sklenil, da predlogov za možne kandidate za odbornike in poslance ne bi zbirali z anketo tako kot pred dvema letoma. Občani lahko predlagajo kandidate za odbornike in poslance na zborih volivcev in na sestankih vseh organizacij (Socialistične zveze, Zveze komunistov, sindikata, Zveze borcev itd.), krajevnih skupnosti in društev. Prav bi bilo, da se o možnih kandidatih pomenijo tudi na sestankih hišnih svetov, ker se ljudje dobro poznajo med se-

PTT delavnice, Motouniverzal, Pekarna in Slaščičarna Bežigrad)
JANEZ VINKLER

Volilna enota št. 24 (Jugoinspekt, Dekorles, Tapet-dekor, IMKO, Brivnice in česalnice, Zale, predstavništva in gospodinjke pomočnice)
FRANC KAVČIČ

Volilna enota št. 27 (Geološki zavod)
INŽ. BORIS KRALJ

Volilna enota št. 29 (Zavod za produktivnost dela, Zavod za varjenje)
ZIVANA BELE — POTOCNIK

Volilna enota št. 31 (Urbanistični inštitut, Kmetijski inštitut, Delavska univerza, Ljudska knjižnica, Intenzivni tečaj tujih jezikov, Dopisna šola, Visoka šola za politične vede, Akademski kolegij)
HEDA IVANUS

Volilna enota št. 33 (Zavod za rehabilitacijo invalidov, Lekarna, Zdravstveni domovi)
STANE HVALE

Volilna enota št. 35 (Krajevne skupnosti)
IVO LUKEŽIČ

boj. Občani naj sporočijo svoje predloge volilnim komisijam na terenu, ki so jih izvolili na zborih volivcev, lahko pa tudi občinskemu odboru SZDL Bežigrad. Zbiranje predlogov naj bi zaključili pred kandidacijskimi zbori, ki bodo predvidoma meseca marca.

Da bi se lažje odločili, kakšne ljudi potrebujemo v skupščinah, bo SZDL ta mesec organiziral razprave v krajevnih skupnostih o dosedanjem delu občinske skupščine in njeni bodoči usmeritvi.

KOVINSKO PODJETJE

imko

Ljubljana, Kamniška 41

Poslovnim prijateljem in občanom Bežigrada

želimo mnogo uspehov v novem letu 1967

TRGOVSKO PODJETJE

ELEKTROTEHNA

Ljubljana

Srečno novo leto 1967

»Socialistična zveza delovnega ljudstva Jugoslavije se bo skupaj z drugimi družbeno političnimi organizacijami pred volitvami letos in pri kandidiranju odbornikov in poslancev, zavzemala za kandidiranje in izvolitev ljudi, ki so si v javnosti pridobili ugled s svojo dosledno aktivnostjo za vsestransko razvijanje neposredne socialistične demokracije in samoupravljanja ter z uresničevanjem načel delitve dohodka po rezultatih dela in z nasprotovanjem proti vsem oblikam birokratizma in drugim oviram. Potegovala se bo za ljudi, ki ne bodo govorili eno, delali pa drugo, ki so sposobni spoznati bistvo družbeno-ekonomskih in političnih gibanj in ki bodo s svojo jasno in idejno politično usmeritvijo zagotavljali uspešno delo skupščine; za ljudi, ki so se izkazali kot borci za dosledno uresničevanje ciljev reforme, ki bodo svojo samostojnost in odgovornost pri odločanju opirali na zaupanje volivcev, s je zapisano med sklepi konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije.

Republiška skupščina

Bežigradčani volijo dva poslance v republiški zbor Skupščine SRS ter po enega poslanca v gospodarski zbor, prosvetno-kulturni, socialno-zdravstveni in organizacijsko-politični zbor. Letos bo potekel mandat enemu poslancu republiškega zbora (Vida Tomšič), ter poslancu socialno-zdravstvenega zbora (Božo Robida) in poslancu organizacijsko-političnega zbora (inž. Marjan Tepina).

Republiški zbor

Novega poslance v republiški zbor bodo letos volili tudi v krajevnih skupnostih Bežigrad, Stadion, Posavje, Crnuče in Savlje. (V drugi bežigradski volilni enoti za republiško skupščino, ki obsega krajevne skupnosti »Boris Kidrič«, Savsko naselje, Tomčevo, Sentjakob, Nadgorico, Podgorico, Beričevo in Dol, je bila lani na nadomestnih volitvah izvoljena inž. Nada Puppis namesto umrle Fani Perbil, ki je bila izvoljena 1965. leta).

Poslance republiškega zbora volijo občinske skupščine in volivci neposredno.

V republiški zbor je lahko izvoljen vsak občan, ki ima splošno volilno pravico. Zakon o volitvah poslancev republiške skupščine pravi, da imenovani funkcionar, uslužbenec v državnem organu ali sodnik ne more biti hkrati poslanec republiškega zbora, temveč mu, če je izvoljen, preneha služba oziroma funkcija, ko je njegov mandat verificiran.

Poslanca socialno zdravstvenega ter organizacijsko-političnega zbora republiške

skupščine bo izvolila občinska skupščina.

Socialno-zdravstveni zbor

Za poslance socialno-zdravstvenega zbora je lahko izvoljen delovni človek v delovni organizaciji ali v drugi delovni skupnosti na področju zdravstva in socialnih služb, znanstvenega raziskovanja ali združenja delovnih organizacij na področju zdravstva in socialnih služb ali funkcionar sindikata, v katerega so včlanjeni delovni ljudje na področju zdravstva in socialnih služb.

Organizacijsko politični zbor

Za poslance organizacijsko-političnega zbora je lahko izvoljen član organa upravljanja vsake delovne organizacije ali druge delovne skupnosti, član organa upravljanja združenja delovnih organizacij ter funkcionar družbeno-politične organizacije ali društva, katerih dejavnost se nanaša na prasanje s področja družbeno-političnega sistema.

Za poslance teh dveh zborov je lahko izvoljen tudi delovni človek, ki dela v državnem organu in funkcionar družbeno-politične organizacije ali društva, ki se javno ukvarja z dejavnostjo z ustreznega področja.

Imenovani funkcionar oziroma uslužbenec v republiškem organu, sodnik Ustanovnega sodišča SRS ali drugega republiškega sodišča, ne more biti hkrati poslanec omenjenih zborov. Če je izvoljen za poslance, mu preneha služba oziroma funkcija.

Zvezna skupščina

Letos bo potekel mandat tudi vsem zveznim poslancem, izvoljenim za Bežigradom: Silvu Hrastu (zvezni zbor), Zorki Peršič (gospodarski zbor), Božidarju Debenjaku (prosvetno-kulturni zbor), dr. Sašu Luzarju (socialno-zdravstveni zbor) in

Danici Jurkovič (organizacijsko-politični zbor).

Zvezne poslance voli občinska skupščina in volivci neposredno. Volilna enota obsega občine Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Moste, Domžale, Litija, Zagorje, Trbovlje in Hrastnik.

GRAMEX

Specializirano trgovsko podjetje z gradbenim materialom

Ljubljana, Kurilniška 10 a

Želimo mnogo uspehov v letu 1967

Odborniki menijo...

Nadaljujemo anketo, ki smo jo začeli lani v 6. številki »Zbora občanov.« Obornike bežigradske občinske skupščine smo povprašali, kaj menijo o dosedanjem delu skupščine; ali je bilo dovolj demokratično, kaj jih je oviralo pri opravljanju odborniške funkcije in česa pogrešajo v občinski samoupravi; kaj menijo o priporočilih občinske skupščine, pa o vlogi zbora delovnih skupnosti. Vprašali smo tudi, kakšna je vloga občinske skupščine ob večjih pristojnostih sveta in o razdelitvi samoupravnih in oblastvenih pravic med občinsko skupščino in mestnim svetom ter naposled, kako naj bi razvijali odnose med občinsko skupščino in republiko ter zvezno skupščino, da bodo tudi občinske skupščine bolj sodelovale pri formiranju politike v republici in federaciji.

INŽ. JANEZ GJURA:

»Najprej na zborih volivcev, potlej v skupščini«

Z delom občinske skupščine sem zadovoljen, saj se je vsa problematika na sejah obravnavala demokratično in sproščeno. Vsak odbornik, ki je prisostvoval sejam, je imel možnost povedati svoje mnenje in odločiti, kakor je smatral, da je pravilno. Zdi se mi, da je skupščina opravila svoje delo v tem, da je premišljeno izbrala najboljšo varianto v dobro občanov, seveda ob upoštevanju finančnih možnosti. Res pa je, da je občinska skupščina včasih postavljena pred dejstvo da pridejo na sejo občinske skupščine problemi z mestnega sveta brez obrazložitve, z motivacijo, da je potrebno sprejeti sklep, ker so ga sprejele že druge ljubljanske občine.

Glede planiranja in vodenja politike v občini menim, da ni samo stvar občinske skupščine oziroma svetov ali uprave, temveč vseh občanov. Problematiko bi morali obdelati na zborih volivcev skupaj z odborniki in jo nato šele posredovati skupščini. Zbori volivcev bi morali biti dobro pripravljene, želje občanov izražene na teh zborih pa bi morali po možnosti tudi uresničiti.

Potrebna bi bila boljša povezava med skupščino, odbornikom in občanom oziroma delovno organizacijo. Krajevnim skupnostim bi morali dati več

INŽ. JANEZ GJURA

materialnih možnosti in pristojnosti, ker bi tako dobili boljše povezanost z občani; npr. komunalna dejavnost bi morala biti v pristojnosti krajevnih skupnosti, seveda pa uskladenost z urbanistično rešitvijo toločenega področja.

Ena občina v Ljubljani bi prav gotovo lahko več naredila za enotnejši in

skladnejši razvoj mesta. Potrebno pa bi bilo premisliti, kakšne pravice občine bi bilo primerno zadržati ožjim samoupravnim skupnostim, ki naj bi jih upravljali s sodelovanjem občanov.

SILVO HROVAT:
»Vedeti je treba, kdaj gre za osebno mnenje«

Delo odbornika ni lahko in zahteva veliko časa, da bi se odbornik posvetil vsej problematiki, o kateri se razpravlja. Samo gradivo zahteva ogromno

SILVO HROVAT

časa za čitanje, ne da bi se poglobil in se posvetoval s strokovnimi institucijami, pri važnejših stvareh pa s krajevnimi skupnostjo in volivci, da bi lahko podal ne svoje osebno mnenje, temveč mnenje volivcev.

Na zborih volivcev prevladuje mnenje: kaj bi razpravljali, saj je že vse določeno, tako mora biti. Mislim, da so se v Ljubljani bolj obnesle javne tribune, kjer so občani dobili odgovore od ustreznih organov ali strokovnih služb. Menim, da se politika oblikuje na zborih volivcev in v krajevnih skupnostih, s temi stališči in mnenji pa moramo priti pred občinsko skupščino, ne pa da se dogovarja v ožjem krogu.

Dosedanje ugotovitve kažejo, da bi bila v Ljubljani ena občina najprimernejša oblika samouprave mesta kot celote. To je edina pravilna rešitev, da bi v okviru mesta vsi živel pod enakimi pogoji. Združene imamo že razne službe, potrebno bi bilo ugotoviti, kaj bi se še dalo združiti. Potrebna in zelo koristna bi bila služba za proučevanje gospodarstva (npr. mestna analitična služba); na podlagi opazovanj in analiz posameznih gospodarskih in družbenih gibanj na področju Ljubljane naj bi proučevala ugotovitve razbenim in političnim orga-

nom in jim s tem omogočala zavzeti objektivna stališča in odločitve. Nujno potrebno je izdelati srednjeročni plan razvoja Ljubljane. Vsaka občina dela za sebe svoj plan in med seboj niso uskladeni. Moramo pa gledati na mesto kot celoto. Ne morem se strinjati s tem, da imamo v Ljubljani toliko raznih organov, svetov in odborov pri mestnem svetu in občinskih skupščinah in da vsak ureja enaka vprašanja.

Menim, da imamo pri nas preobširno zakonodajo. Vsak dan se stvari menjajo. Zakon komaj izide, že so tu spremembe in dopolnitve. Do tega ne bi prišlo in zakoni bi vsaj nekaj časa veljali, če bi pravočasno obravnavali važnejša vprašanja v širšem krogu. Ne bi smeli na hitro sprejemati stvari, če niso vsestransko obdelane. Prizadeti so občani ali delovne organizacije, ki čutijo negotovost, ni stabilnosti glede obremenitev, dajatev itd. Zraven tega pa še iščemo tuknje v predpisih.

Ugotovili smo, da je bilo pred reformo marsikaj narobe (politične investicije, gospodarstvo brez programov, odločanje posameznikov itd.) in to moramo zdaj upoštevati, da ne bi delali takšnih napak kot prej.

Ne upoštevamo dovolj javnega mnenja. V razpravah na skupščini ali mestnem svetu preveč potenciramo: »Jaz mislim...« Toda kdo je tisti »jaz«? Pravilneje bi bilo: »Mi mislimo...« Vsakdo lahko pove svoje mnenje, toda vsak odbornik predstavlja svoje volivce. Zato je treba vedeti, kdaj gre za osebno mnenje, kdaj pa za mnenje skupščine, sveta, volivcev itd. Samo tako bomo uspešno izvajali reformo in razvijali socialistične odnose, ljudje bodo res videli, da imajo svoj vpliv in ne da se politika postavlja nekje z vrha.

Na delo skupščine nimam pripomb, vsi se pa trudijo kolikor imajo časa in možnosti, da bi našli najbolj pravilno stališče pri odločitvah.

Pripomnil bi le, da na nekatera vprašanja odbornikov ni bilo odgovorov. Gre za bolj kočljiva vprašanja. Konkretno, postavil sem vprašanje g'ede uvoza avtomobilov, ki naj bi ga posredovali republikemu izvršnemu svetu. Čakam, da dobim odgovor na tistem mestu, kjer sem postavil vprašanje.

STANISLAVA VUČER:

»Več stikov med poslanci in občinsko skupščino«

Delo občinske skupščine je demokratično, še posebej v pogledu sproščenosti, kar zavisi od gradiva oziroma predmeta razprave. Lahko trdim, da so seje sproščene, včasih celo preveč, tako da nekateri le ne morejo mimo, da se ne bi oglasili, čeprav je predmet razprave že bil dovolj osvetljen in stališče jasno ter bi o zadevi že lahko sklepali. Mislim, da je tudi to eden izmed razlogov, da traja seje po nepotrebnem tudi več ur.

Po mojem najbolj ovirajo odbornike pri njihovem delu preobširni dnevniki redi se, ali boljše rečeno predolge seje. Če upoštevate, da je gradivo za seje obširno, kvalitativno in pravočasno pripravljeno,

bi odborniki (seveda če bi jim čas dopuščal) lahko bolj pripravljeni prišli na sejo skupščine, s čimer bi se razprave skrajšale in s tem tudi seje.

Politiko v občini bi morali usmerjati občani preko zborov volivcev in drugih demokratičnih institucij. Način, kako bi pritegnili več ljudi k formiranju politike v občini, ni tako zapleten. Po mojem mnenju je bilo že dovolj, če bi se sklepi in predlogi, ki jih občani predlagajo na zborih volivcev,

STANISLAVA VUČER

izpolnjevali. Ker pa se leti večkrat iz upravičenih ali neupravičenih razlogov ne izpolnjujejo, so občani postali nezainteresirani in se ne udeležujejo niti zborov volivcev, če niso neposredno prizadeti. Poleg tega marsikdaj ne vprašamo za mnenje občana, čeprav gre za zadeve, o katerih bi občan moral povedati svoje mnenje. Tako marsikdaj sprejemamo akte in predpise, ne da bi občani o tem poprej razpravljali.

Pri razvijanju odnosov občinska skupščina — republiška in zvezna skupščina, bo potrebno doseči večjo aktivnost oziroma soedlovanje. Večja povezanost republiških in zveznih poslancev z občinskimi skupščinami, kjer so izvoljeni, bi vsekakor vplivala, da bi občinske skupščine lahko aktivneje in uspešneje sodelovale pri sprejemanju — za občana in občinsko skupščino — važnih zakonskih aktov. Zaradi tega ima občinska skupščina premajhno možnost neposredno sodelovati pri formiranju politike in sprejemanju važnih zakonskih aktov.

INŽ. RADOŠ HRIBERNIK:

»Rešitve v več variantah«

Glede dela v občinski skupščini menim, da je dovolj demokratično, saj ne poznam primera, da bi se demokratičnost ka-darkoli omejevala. Mislim, da je na nekaterih sejah celo preveč sproščenosti saj trajajo seje zato

INŽ. RADOŠ HRIBERNIK

tudi 4 do 5 ur. Posledica je, da se zadnje točke že tako obširnega dnevnega reda hitro rešujejo, po-dane so s kratkim poja-

snilom, brez obravnavanja in se nato takoj glasuje.

Pri opravljanju odborniške funkcije so težave v tem, da se na sejah obravnavajo probleme iz raznih vej gospodarstva ali krajevnih skupnosti; za pravilno rešitev teh problemov je potrebno podati v objavljenem gradivu rešitev v več variantah, kar bi olajšalo in poenostavilo delo skupščine.

Menim, da pri formiranju politike v občini lahko sodelujejo vsi občani, čisti so pripravljene sodelovati. Pogrešam pa, da pri sejah občinske skupščine ne sodelujejo vsi družbeno politični delavci.

Za trdnejšo vez med delovnimi kolektivi in občinsko skupščino je nujno čim tesnejše sodelovanje, kar je mislim želja vseh nas odbornikov zbora delovnih skupnosti, dosegli pa bomo to predvsem pri izmenjavi strokovnih mnenj.

Probleme šolstva, zdravstva, komunale in kulture je možno reševati samo kot problem celotne Ljubljane, ne pa vsako področje posebej v petih občinah.

Za tesnejše sodelovanje med občinsko ter republiko in zvezno skupščino, naj bi vse zakonske osnutke podali v več variantah z obrazložitvijo.

INŽ. DUŠAN DOLNIČAR:

»Ne posegati v razpravo za vsako ceno«

Menim, da je vprašanje, ali je delo skupščine demokratično, odveč za organ kot je občinska skupščina. Nasprotno, mnenja sem, da se izraža v delu naše in občinskih skupščin na splošno, največja demokratičnost in sproščenost, večja kot v skupščinah višjih organov in večja kot v samoupravnih organih v podjetjih, kjer laže pride do podrejanja volji posameznikov, naj si bo strokovnim ali političnim »veljakom«. Včasih imam celo občutek, da si posamezni odborniki dajejo preveč duška v dolgih nekonkretnih razpravah, ki zmanjšajo vrednost dela skupščine.

Delo v skupščinah postaja vse bolj zahtevno, zato zahteva tudi bolj kvalificirane razprave. Včasih je bolje prepustiti razpravo voljanje odborniku, ki področje pozna in si na podlagi njegove razprave ustvariti mnenje in se odločiti, kot pa za vsako ceno posegati v razpravo in jo zavlačevati. Težko je tudi pripravljalcem gradiva za seje. Z obširnim gradivom se izpostavlja kritiki nekaterih odbornikov, ki ga težko predelajo pred sejo, s kratkimi izveščki pa drugim, ki žele vedeti vse podrobnosti. Osebnost se nagibam k tistim, ki žele za sejo strnjeno gradivo, ki naj vsebuje bistvo problema in prikaže prednosti pa tudi slabosti take ali drugačne odločitve. Tako pripravljeno gradivo daje večje možnosti za pravilne odločitve tistih odbornikov, ki področja ne poznajo dobro in se v obširnem gradivu »zgubijo«.

Priporočila občinske skupščine se kot »samoupravni zakonik« ne morejo uveljaviti, ker velja, jo po večini delovnim organizacijam, torej enotam, ki samoupravo pojmujejo prav v tem, da ne prene sejo zunanjih vplivov v

svoji samostojnosti; še zakone bi s teh položajev radi obšli. Največkrat ta priporočila celo zadenejo njihove ožje interese. Zato, razumljivo, ne morejo biti upoštevana. Prav mučno je n. pr. »prepričevanje« delovnih organizacij o prispevku za financiranje strokovnega šolstva. Če je skupščina oblastveni organ, naj ima tudi možnost tako delovati, saj dela na samoupravnih osnovi. Do posebno ne-rodnih položajev pride ta-krat, ko nekatere organizacije — s prizadevnim tolačenjem svojega odbornika — priporočila upoštevajo, druge pa ne. Tako je videti, da je odbornik predstavnik občine v delovni organizaciji, kar ni prav. Odbornika formiraj, mo tako, da bo predvsem predstavnik svojih volivcev v občinski skupščini.

Sam odbornik zbora delovnih skupnosti. Zato me vprašanje stikov s kolektivi, ki jih zastopam v skupščini, tudi prizadene. Vez s kolektivom, v katerem sem zaposlen, je čvrsta in tu lahko delujem v svoji vlogi. Nikakor pa ne morem govoriti o kakršnihkoli vezeh s tistim delom volivcev, ki so zaposleni v drugi delovni organizaciji. Krivda zato leži na meni in na organizaciji, ki jo zastopam. Brez dvoma pa ima pri tem svoj delež tudi volilni sistem. Dobra poveza-va odbornika zbora delovnih skupnosti v organizaciji, kjer ni zaposlen, je težko izvedljiva. Na ta problem nalete skoraj vsi odborniki. Tu leži verjetno tudi vzrok za slabo učinkovitost zbora delovnih skupnosti.

Delitev pristojnosti med mestni svet in občinsko skupščino po mojem ni pametno izvedena. Menim, da je skrajni čas, da se oba organa nehata med sebojno »muciti«. Oba se čutita ohranjena v svojih

INŽ. DUŠAN DOLNIČAR

pristojnostih in v bistvu ovirata eden drugega pri uspešnosti in predvsem eksperimentalnosti svojega dela. To je vidno najbolj v aktivih mestnega sveta, ki jih »morajo« sprejeti skupščine. Da se temu nesmislu in zapravljivanju časa v upravi in skupščinah izognemo, se ogrevam za mestno občino v Ljubljani, ki naj obsega le širše mestno področje, medtem ko naj se deli sedanjih ljubljanskih občin, ki segajo v okoliško področje, tudi priključijo okoliškim občinam. Samoupravne funkcije s tem ne bodo ohranjene bolj kot so sedaj, če bomo dali primeren poudarek krajevnim skupnostim in se naslonili nanje predvsem pri reševanju njihovih lokalnih problemov. Poleg tega bodo odborniki ljubljanske skupščine neposredno voljeni in s tem bolj odgovorni občanom kot sedanji posredno voljeni člani mestnega sveta.

Nadalj. na 12. str

Odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča

Na podlagi 1. člena temeljnega zakona o prispevku za uporabo zemljišča (Ur. l. SFRJ, št. 10/65), 3. člena zakona o mestih, ki so razdeljena na občine (Ur. l. SRS, št. 11/64 in 36/65), 27. in 47. člena statuta mesta Ljubljane (Glasnik, št. 38/64), je mestni svet Ljubljana na 24. redni seji dne 23. decembra sprejel

ODLOK

o prispevku za uporabo mestnega zemljišča na območju mesta Ljubljane.

SPLOSNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se uvaja na območju mesta Ljubljane obveznost plačevanja prispevka za uporabo zemljišča (v nadaljnjem besedilu: prispevek).

2. člen

Za mestno zemljišče po tem odloku se šteje zazidano in nezazidano zemljišče v ožjem gradbenem okolju mesta Ljubljane v smislu predpisov o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč (Glasnik, št. 12 in 16/59 ter 72/62).

3. člen

Prispevek plačujejo: — uporabniki poslovnih in drugih prostorov, ki se uporabljajo za gospodarske in druge dejavnosti; — uporabniki stanovanjskih prostorov in garaž; — uporabniki stavbnih zemljišč.

4. člen

Prispevek se ne plačuje: — za mestno zemljišče: ki se uporablja za vojaške namene; na katerem so stavbe tujih držav, ki jih uporabljajo tuja diplomatska in konzularna predstavništva ali v njih stanuje njihovo osebje, ob vzajemnosti, na katerem so stavbe, ki jih uporabljajo mednarodne in meddržavne organizacije ali v njih stanuje njihovo osebje, če ni v mednarodnem sporazumu drugače določeno; na katerem so stavbe in prostori, ki jih uporabljajo verske skupnosti za svojo versko dejavnost in so po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in

gradbenih zemljišč izvezli od nacionalizacije;

— za zazidana in nezazidana stavbna zemljišča, ki se uporabljajo za namene telesno-kulturne, socialne, zdravstvene in kulturno-prosvetne dejavnosti; — za zemljišča, na katerih so komunalni objekti in naprave, javne ceste in železniške tirne naprave; — za nezazidana in stavbna zemljišča, ki jih delovna organizacija ne uporablja pri izvrševanju svoje dejavnosti oziroma ne oddaja v najem.

5. člen

Mestno zemljišče, ki se uporablja za kmetijske namene in se zanj plačuje prispevek od kmetijske dejavnosti po katastrskem dohodku, je oproščeno plačevanja prispevka vse dotlej, dokler se zanj ne sprejme zazidalni načrt. Mestno zemljišče, ki ga uporablja ožji gradbeni proizvodni organizacije za kmetijske namene, je oproščeno plačevanja prispevka vse dotlej, dokler se zanj ne sprejme zazidalni načrt.

6. člen

Zavezanci, ki prejemale družbeno-materialno pomoč in drugi občani, ki bi jim prispevek ogrožal osnovni življenjski standard, ne plačujejo prispevka. Plačevanja prispevka ne morejo biti oproščeni tisti občani, ki ustvarjajo dohodek iz rednega delovnega razmerja. Zavezance iz prvega odstavka tega člena oprosti prispevka pristojna občina.

MERILA ZA OBRACUNAVANJE PRISPEVKA

7. člen

Glede na lego zemljišča, prometno povezanost s centrom in opremljenost s komunalnimi napravami, se mestno zemljišče na območju mesta razdeli na dve coni (opis meja con je sestavni del tega odloka).

8. člen

Prispevek se plačuje od površinske enote stavbnega zemljišča, oziroma od površine koristnega zgrajenega prostora. Prispevek od zazidanega

stavbnega zemljišča se določijo od kvadratnega metra uporabne tlorisne površine stanovanjskih in poslovnih prostorov.

Prispevek se določijo od kvadratnega metra nezazidanega zemljišča, ki je po sprejetem zazidalnem načrtu namenjeno za gradnjo oziroma za katero je pristojni urbanistični organ izdal lokacijsko dovoljenje.

Pri vseh stanovanjskih prostorih se upošteva površina po popisnem listu stanovanj v letu 1965.

Prispevek za pokrite garažne prostore se obračunava kot za stanovanjske prostore.

VISINA PRISPEVKA

9. člen

Višina prispevka v posameznih conah se določijo:

I. cona v N. delu	II. cona v S. delu
0,15	0,10
0,15	0,15
0,05	0,03

NAMEMBOST UPORABE PRISPEVKA

10. člen

Prispevek je namenski in se uporablja za financiranje obnove, rekonstrukcije in novogradnje komunalnih objektov, naprav in napeljav kolektivne komunalne potrebnosti, in sicer za:

- mestne ceste in ulice (razen kategoriziranih cest, ki so v upravljanju Cestnega podjetja Ljubljana);
- trge, hodnike in kolesarske steze;
- postajališča mestnega potniškega prometa;
- parkirne prostore (izven vozišč) v stanovanjskih naseljih;
- rekreacijske površine in

otroška igrišča v stanovanjskih naseljih;

— javno razsvetljavo;

— kanalizacijsko omrežje za odvod meteoritnega voda.

11. člen

Prispevek se sme uporabljati samo na prispevnem območju mesta Ljubljane in sicer po večletnih in letnih programih. Program in zaključni račun uporabe sredstev prispevka usklajuje in sprejema občinska skupščina glede na potrebe v soglasju s krajevnimi skupnostmi in zbori volivcev.

Prispevek se zbira na posebnem računu občine.

DOLOČITEV PRISPEVKA

12. člen

Mesečni prispevek določijo zavezanci občinski upravni organ, ki je pristojen za komunalne zadeve z odločbo.

Zoper odločbo, s katero je pristojni upravni organ odmeril prispevek, ima zavezanec pravic do pritožbe.

13. člen

Osnovo za odmero prispevka za zasebni sektor (tudi etažni) stanovanj in poslovnih prostorov ter zemljišč, so dolžni prijaviti občinskemu upravnemu organu lastniki zgradb oziroma posameznih stanovanj.

Osnove za odmero prispevka za poslovne in druge zgrajene prostore ter zemljišča, ki se uporabljajo za gospodarske in druge pridobitne dejavnosti, so dolžni prijaviti občinskemu upravnemu organu delovne organizacije oziroma uporabniki zgrajenih prostorov in zemljišč.

Občinski upravni organ, ki je pristojen za komunalne zadeve, odmerja prispevek za celotne stanovanjske hiše v družbeni lastnini.

Organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami obračunava prispevek s posameznimi imetniki stanovanjske pravice oz. uporabniki poslovnih prostorov v hišah, ki so v njenem upravljanju. Prispevek se plačuje hkrati s stanarino oziroma najemnino.

Ce zavezanec ob prvi zahtevi odkloni plačilo prispevka, mu mora upravni organ izdati posamično

odločbo, zoper katero ima pravico do pritožbe.

Vprašanje povračila stroškov v zvezi z obračunavanjem in pobiranjem prispevka se uredi sporazumno z občino in organizacijo za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami.

Zavezanci po določilih tega člena odloka in organizacije za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami so dolžni osnovne za odmero prispevka prijaviti občinskemu upravnemu organu do 30. januarja 1967.

14. člen

Pri zasebnih zgradbah plačujejo prispevek lastniki zgradb oz. imetniki stanovanjske pravice. Imetniki stanovanjske pravice, ki stanujejo v takih zgradbah, so dolžni plačati lastniku zgradbe prispevek za stanovanjske prostore, ki jih uporabljajo.

V primeru, da ne pride do sporazuma med lastnikom zasebne zgradbe in imetnikom stanovanjske pravice glede plačevanja in obračunavanja prispevka, se to uredi z odločbo pristojnega upravnega organa.

15. člen

Zavezanci prispevka so dolžni vse spremembe pri osnovah za obračun prispevka sproti javljati pristojnemu upravnemu organu občinske skupščine, najkasneje pa v roku enega meseca po izvršeni spremembi.

KONCNE DOLOČBE

16. člen

Od 1/1-1967 do pravno-močnosti prispevka se pobira akontacija na prispevek skupaj s stanarino in najemnino za stanovanjske in poslovne prostore v družbeni lastnini. Razlika med akontacijo in po odločbi dotočenem prispevku se obračunava v prvem mesecu po vročitvi odločbe.

17. člen

Prispevek se obračunava in plačuje od 1. januarja 1967 dalje.

18. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Glasniku.

Predsednik mestnega sveta Ljubljana
ing. Marjan Tepina l. r.

Novi komunalni dinar

Razgovor s podpredsednikom mestnega sveta inž. Ljubom Levstikom

V večini stanovanjskih mest so uvedli prispevek za uporabo mestnega zemljišča. O njem razpravljali na javnih razpravah. Ali to velja za visino prispevka?

»Zadnje besedilo v celoti upoštevam in voljo imajo občani, izreče volivcev.«

Ali to velja za visino prispevka?

Nominalno ker tarife površine niso kot je volja zborov volivcev. Večkrat se prispevek za zazidano zemljišče pa hkrati znižuje kot pri prvotnem prispevku tako tudi v stanovanjskih hišah.

Izveti so prispevki občinski in občinski prispevki za zasebne zgradbe. To so tisti prispevki, ki so v območju občine. Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine. Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine.

Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine. Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine.

Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine. Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine.

Kako naslovi razprave na volivcev?

V Ljubljani so volivci prejeli lističe, na katerih so napisane vsebine razprave. To so lističi, ki so napisane vsebine razprave. To so lističi, ki so napisane vsebine razprave.

Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine. Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine.

Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine. Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine.

Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine. Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine.

Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine. Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine.

Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine. Prispevki za zasebne zgradbe pa so prispevki za zasebne zgradbe, ki so v območju občine.

Še več kritike pa je bilo na račun naglice. Te pripombe so malo krivične. Veljale bi za leto poprej, zdaj pa je bilo v našem primeru izvršeno.

Z odlokom rešujemo osnovna sistemsko vprašanja, ne pa politiko. Zato je več kot tri četrtine določil v odloku besedilo zakonskih določil. Politika v odloku je le glede višine prispevka, oprostitev in vprašanje uporabe sredstev. Z izjemo vseh drugih mest, smo se edino v Ljubljani odločili, da sredstva pretežno uporabimo v krajevnih skupnostih pri največjem uveljavljanju njihovih predlogov in pod njihovo popolno kontrolo.

Kakšen je torej zdaj ljubljanski komunalni dinar?

Z uvedbo prispevka smo zaključili sistem financiranja na področju komunalnega gospodarstva, ki je v tem, da si komunalne delovne organizacije v ceni svojih individualnih komunalnih storitev (vodovod, plin, toplovod itd.) zagotavljajo sredstva za

razširjeno reprodukcijo; prispevka, je prej plačeval investitor. Gradnja je objekt, čisto pa, na primer, na drugem področju občine, kar ni služilo neposredno njegovemu interesu, ampak vsem prebivalcem mesta. To je bilo krično za investitorja in tudi ekonomsko neprimerno, ker smo s tem preveč obremenili investitorja, to pa se je odražalo na neracionalnosti njegove investicije.

Prehajamo torej tudi na področju komunalnega gospodarstva na sistem, ki ima dolgoročen značaj.

Ali se bo zaradi tega spremenil komunalni prispevek?

Z novim odlokom se investitorji v znatni meri razbremenijo financiranja tistih komunalnih objektov, ki ne služijo neposredno njihovim potrebam. Vse to, kar naj bi zdaj pokrivali s sredstvi

12. sejem konfekcije, modnih tkanin, pletenin, usnja, izdelkov usnjarsko predelovalne industrije in raznih modnih artiklov, z mednarodno udeležbo

MODA 1967
od 14. do 22. januarja

6. mednarodni sejem obsejne blagovne izmenjave
ALPE ADRIA
od 13. do 21. maja

žganih pijač, sadnih sokov in opreme
2. specializirani sejem gostinske in turistične opreme

13. MEDNARODNI SEJEM VIN,
od 1. do 10. septembra

14. mednarodna razstava elektronike, telekomunikacij, avtomatizacije in nuklearne tehnike

SODOBNA ELEKTRONIKA
od 10. do 15. oktobra

MEDNARODNI SEJEM POHIŠTVA
od 4. do 12. novembra

Vabimo vas na sejemske prireditve, ki bodo na Gospodarskem razstavišču v letu 1967:

DOPISUJTE V ZBOR OBČANOV

GOSPODARSKO RAZSTAVIŠČE LJUBLJANA

Vabimo vas na sejemske prireditve, ki bodo na Gospodarskem razstavišču v letu 1967:

12. sejem konfekcije, modnih tkanin, pletenin, usnja, izdelkov usnjarsko predelovalne industrije in raznih modnih artiklov, z mednarodno udeležbo

MODA 1967
od 14. do 22. januarja

6. mednarodni sejem obsejne blagovne izmenjave
ALPE ADRIA
od 13. do 21. maja

žganih pijač, sadnih sokov in opreme
2. specializirani sejem gostinske in turistične opreme

13. MEDNARODNI SEJEM VIN,
od 1. do 10. septembra

14. mednarodna razstava elektronike, telekomunikacij, avtomatizacije in nuklearne tehnike

SODOBNA ELEKTRONIKA
od 10. do 15. oktobra

Zavod SR Slovenije za produktivnost dela

Ljubljana, Parmova 33

lahko prispeva k izboljšanju organizacije poslovanja vaše delovne organizacije: Nudi vam:

- analize uspešnosti poslovanja,
- diagnosticiranje organizacije in postavljanje nove organizacije,
- delitev dohodka in osebnih dohodkov,
- proučevanje, merjenje in normiranje del,
- organizacija službe za študij in merjenje dela,
- psihološki pregledi in posredovanje psihodiagnostičnih pripomočkov,
- organizacija operativne priprave dela,
- priprava proizvodnje in planiranje proizvodnje,
- organizacija orodne službe,
- organizacija kontrole kvalitete in uvajanje statistične metode kontrole kvalitete,
- organizacija nabavno-skladiščne službe po metodi ABC,
- obračun proizvodnje po metodi direktnih stroškov,
- uvajanje mehanografske obravnave podatkov,
- organizacija obče službe,
- organizacija kadrovske službe,
- organizacija informacijsko-dokumentacijske službe in posredovanje
- strokovnih informacij.

Zavod izdeluje strokovno propagandne filme, izdaja razne strokovne in informativne publikacije ter tiska formularje.

Kolektiv želi uspešno novo leto 1967

DINOS

Največja akcija za zbiranje papirja in steklenic v Ljubljani

V mesecu novembru je pričela teči doslej največja akcija zbiranja starega papirja in steklenic po ljubljanskih šolah. Akcija bo zaključena 31. maja 1967. Sodelujejo pionirji 80 osnovnih šol vseh ljubljanskih občin. Vsak pionirski odred zase bo določil, kako bodo porabili denar, ki ga bodo dobili za odpadni material: za opremo foto laboratorija, nakup zimске športne opreme, ureditev športnega igrišča, za opremo biološkega kabinetna, izpopolnitev pionirske knjižnice, za televizor itd.

Akcija ne bo okrnila programov pionirskih odredov, temveč se bo skladno vključila vanje. Povezali smo se z Zvezo prijateljev mladine in ustanovili medobčinski odbor v Ljubljani, v katerem so tajniki občinskih zvez in dva predstavnika DINOSA.

Sole bodo dobile kolektivne nagrade. Prva šola, ki bo na vse učence zbrala toliko papirja in steklenic, kolikor določa osnovna norma, bo dobila 100.000 starih dinarjev nagrade. 31. marca 1967 bodo pred

gedali, katera šola je zbrala največ papirja in steklenic (preračunano po vrednosti na učenca). Nagrade znašajo 100.000, 70.000, 40.000 in 30.000 starih dinarjev.

Nagrade prispevajo DINOS ter Kredita banka in hranilnica Ljubljana. Banka prispeva še dodatne premije k nagradam, vloženim na hranilnice kužičice: vsak pionir, ki pusti nagrado v banki eno leto, dobi 2.000 starih dinarjev, če nagrado pusti v banki dve leti pa 5.000 starih dinarjev. Banka nudi tudi višje obresti, takšne kot so pri vezanih vlogah.

DINOS je s slehernim pionirskim odredom sklenil dogovor, kjer so določene vse podrobnosti. DINOS bo pionirskim odredom plačeval sproti in jih o vsem obveščal. Solam so poslali tudi cenike.

Vsem Bežigradjčanom, zlasti še pionirjem in pionirkam, želimo mnogo uspehov v letu 1967

Po seznamu imen ulic, cest, trgov in naselij po občinah na območju Ljubljane, ki ga je mestni svet sprejel 22. junija 1966, imamo za Bežigradom 154 ulic, cest, trgov in naselij. Če jih razčlenimo po nastanku imen, bomo ugotovili, da je vmes 36 starih domačih imen naselij oziroma imen po nekdanjih posestnikih ali po značilnosti okoliša, v katerem leži ulica. 51 ulic in trgov ima imena po zaslužnih Slovencih iz preteklosti (književnikih, narodnih buditeljih, politikih, zgodovinarjih, igralcih, glasbenikih, slikarjih itd.), 7 ulic ima imena po zaslužnih možeh drugih narodov, 28 ulic in trgov se imenuje po osebah ali dogodkih iz narodnoosvobodilnega boja, 10 po starejših zgodovinskih osebah ali dogodkih, 5 po (delno zgodovinskih) osebah iz pesmi in ljudskega izročila, 17 pa po krajih, pokrajinah, gorah, rekah in drugih zemljepisnih pojmi.

Marsikateri naš občan verjetno ne ve, po kom se pravzaprav imenuje ulica, v kateri stanuje, zato bomo v nekaj nadaljevalnih objavili glavne podatke o osebah oziroma pojmi, po katerih so dobile ime ulice, ceste in trgi v naši občini.

Apihova ulica

Zgodovinar in pedagog Josip Apih se je rodil leta 1853 v Zapužah na Gorenjskem, dokončal gimnazijo v Ljubljani, univerzo pa na Dunaju in postal profesor zgodovine in zemljepisa v Novem Mestu na Moravskem, od 1892 do 1907 pa je poučeval na učiteljski šoli v Celovcu, kjer je leta 1911 tudi umrl.

Najpomembnejše Apihovo delo je knjiga »Slovenci in 1848. leto«, v kateri opisuje začetek slovenskega narodno političnega gibanja. Bil je eden prvih zgodovinarjev, ki je iz arhivskega gradiva črpal slovensko zgodovino 18. in 19. stoletja. Posebej se je Apih posvečal tudi raziskovanju šolstva na Slovenskem.

Belokranjska ulica

Ima ime po Beli krajini, valovitem kraškem ozemlju med Gorjanci, kočevskim hribovjem in Kolpo, kjer je med ljudstvom ohranjenih še mnogo starih običajev. Med narodnoosvobodilno borbo je bila Bela krajina središče osvobodjenega ozemlja z najvišjimi predstavnimi vojaških in civilnih oblasti.

Bežigrad

Prvotno staro ime neke hiše se je razširilo na celo ulico in dalo potem ime tudi obširni mestni četrti onstran železnice. Ljudska govornica razlaga to ime po poveljniku turške čete (begu), ki je leta 1472 pridrla do Ljubljane. Ime bi torej pomenilo kočjo, kjer je stanoval beg, medtem ko so drugi Turki taborili v gramozni jami. Bežigrad bi bil bežji (begov) grad. Grad so kočji Ljubljančani rekli seveda zasmehljivo, v posmeh Turkom, ki so morali od tod bežati. Drugi razlagajo prvi del besede od glagola bežati (torej beži!), kakor je v Primorju več podobnih imen z velelnikom.

Bratov Čebuljev ulica

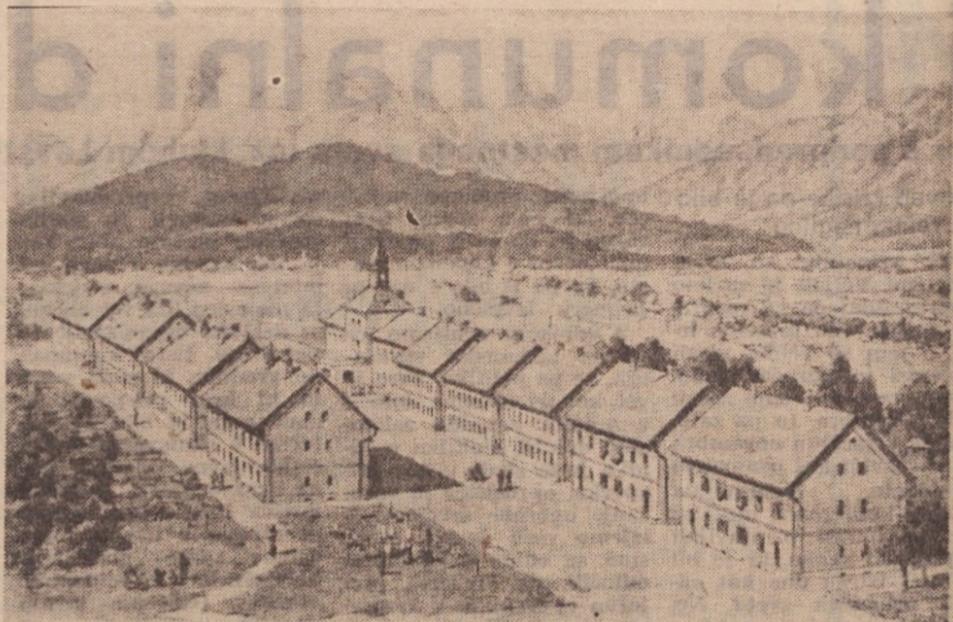
Ima ime po treh bratih iz Male vasi — Ježice, padlih borcih NOV. — Alojz Čebulj se je rodil 1913, leta in je bil po poklicu mizarški pomočnik. V OF je delal od leta 1941, naslednjo spomlad je odšel v partizane in padel avgusta ali septembra 1942 na Krvavcu kot borec II. grupe odredov. — Viktor Čebulj (rojen 1914) je bil kleparski pomočnik in je bil že od leta 1941 glavni intendant za Ježico. Po izdajstvu so ga leta 1943 ujeli v bunkerju v hiši v Mali vasi 18 in po zverinskem mučenju 13. januarja 1943 ubili. — Najmlajši brat Franc Čebulj (rojen 1916) je bil tapetniški pomočnik in

Bratov Jakopičev ulica

ima ime po dveh bratih z Ježice, padlih borcih NOV. — Andrej Jakopič (rojen 1919) je bil strugar in že pred vojno član Skoja in KPS. Sodeloval je z OF od vsega začetka, marca 1942 pa je stopil v NOV. Kot poročnik Gubčeve brigade je padel v borbi za Kresnice. Pokopan je v grobnici padlih borcev na Ježici. — Franc Jakopič se je rodil 1921, leta in se izučil za vodovodnega instalaterja. Kot brat Andrej je tudi Franc od začetka vojne sodeloval z OF in spomladi 1942. odšel v II. grupo odredov nad Skofjo Loko. Istega leta septembra so ga Nemci ujeli in odpeljali v Beograd, od tam pa v zloglasno taborišče Mauthausen, kjer je kot žrtev zdravniških poskusov umrl.

Bratov Kunovarjev ulica

ima ime po dveh bratih z Ježice, padlih borcih NOV. — Franc Kunovar (rojen 1909) je bil po poklicu klepar in vodovodni instalater. Ob izbruhu vojne z Nemčijo je bil mobiliziran in bolgarska vojska ga je ujela v Kumanovem. Iz ujetništva v Sofiji je pobegnil in se prebil julija 1941 domov na Ježico. Vrnil se je delat v tovarno na Javorniku, kjer je bil zaposlen pred vojno, zaradi nemškega terorja pa se je kmalu vključil v NOB in stopil 1942. leta med aktivne borce. Kot komandir jurišne čete je bil pri demonstrativnem napadu na Trzič leta 1943 ranjen in je omoten od nemške plinske

HRANILNIŠKE HIŠE NEKDAJ

del v nemško zasedo. Skupaj z bratom Francem so ga po vojni pokopali v grobnici gorenjskih partizanov v Jelenodolu.

Carja Dušana ulica

Srbski car Dušan Silni se je rodil okoli leta 1308 in umrl 1355, niti 48 let star. Ze za vlade očeta Stevana Dečanskega se je odlikoval na vojnih pohodih. Ko je zasedel prestol, je najprej uredil spore s sosednjimi državami, da je lahko vse svoje sile posvetil boju proti Bizantincem. V

geografijo na Dunaju in pozneje služboval v Ljubljani. Baval se je s sistematičnim raziskovanjem Krasa in hotel zlasti dognati, ali so v kraškem podzemlju prave tekoče vode ali pa gre le za talno vodo, ki se preliva iz jame v jamo. Smrtno se je ponesrečil, ko je v svoji ljubezni do naravnih krasot peljal sedmero dijakov na zasneženi Stol.

Čargova ulica

Slikar Ivan Cargo se je rodil 1898 v Tolminu, umrl pa

Dečko se je rodil leta 1859 v Središču ob Dravi, umrl pa je 1908 v Feldhofu pri Gradcu. Gimnazijo je dokončal v Mariboru in po opravljenem študiju prava v Gradcu postal odvetniški praktikant v Mariboru, kmalu pa se je preselil v Celje in odprl svojo odvetniško pisarno. S številnimi članki v slovenskem časopisju je dajal smer slovenski politiki na Štajerskem in s svojo Zbirko zakonov olajšal županom slovensko poslovanje. Kot poslanec volilnega okraja Ljutomer — Ormož — Gornja Radgona je prvi vložil v štajerskem deželnem zboru interpelacijo v slovenščini. Z zavzetim narodnim delom je spravil v slovenske občine v okolici Celja. Pomagal je tudi slovenskim dijakom, obrtnikom in zadrružnikom.

Dečmanova ulica

je imenovana po padlem borcu NOV. Emanuel Dečman se je rodil 1927 na Ježici 81 (sedanja Dečmanova ulica 10) in od ustanovitve OF delal za NOB, najprej na terenu, maja 1942 pa je stopil v II. grupo odredov in avgusta istega leta padel v bojih na Blegošu. Kje je pokopan ni znano, ker njegovega trupla niso našli.

Dermotova ulica

Publicist in politik Anton Dermot se je rodil 1876 v Zeleznikih in umrl 1914 v Gorici. Gimnazijo je študiral v Ljubljani, pravo v Pragi, služboval pa je v Ljubljani in v Kranju, dokler ni odprl leta 1912 lastne odvetniške pisarne v Gorici. Ze kot študent v Pragi je bil skupaj z Dragotinom Lončarjem eden od ideologov med Masarykovimi učenci. Deset let je urejeval socialistično — masarykovsko revijo »Naši zapiski«, ki je postala publicistično glasilo demokratične inteligence. Kot publicist je bil oster kritik slovenske zaostalosti in njenih čuvarjev, klerikalizma in liberalizma. Pomemben je bil tudi njegov nastop proti zdržitvi slovensčine s srbohrvaščino. Precej je prevajal iz češčine.

Detelova ulica

Pripovednik in dramatik Fran Detela se je rodil 1850 v Moravčah na Gorenjskem, umrl pa je 1926 v Ljubljani. Dokončal je gimnazijo v Ljubljani, študiral jezikoslovje na Dunaju in služboval kot profesor v Dunajskem Novem mestu, od leta 1890 pa je bil gimnazijski ravnatelj v Novem mestu. S svojimi spisi je hotel bralce poučevati s tem, da je prikazoval posledice slabih dejanj. Z bistrim očesom je beležil vsakovrstne človeške napake in jih šibal z dobrodušnim smehom. Njegovo glavno delo je roman »Trojka«, od zgodovinskih povesti pa je najboljša »Pegam in Lambergar«.

Dečkova ulica

Politik in borec za pravice štajerskih Slovencev Ivan

Ali veste, v „čigavi“ ulici stanujete?

Občinska SUPER

KOZERIJA 1967 reforma

ŠKAFarjeva NOVOletna pOSLANica bežigRAJčanom

Nas stari znanec in ne-nehni spremljevalec dogajanj od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor — POLKLIČNI DISKUTANT ŠKAFAR — se je pravkar vrnil na svoj teren, za Bežigrad. Z diplomom problemskega delavca III. stopnje si je pridobil zveneči naslov — magister problematike kot take oziroma kar tako. V kratkem bo na visoki problematični soli zagovarjal tudi doktorsko disertacijo na temo: PROBLEMSKA PROBLEMATIKA PROBLEMATIČNIH PROBLEMOMOV. Začasno se je moral sicer zateči na Zavod za zaposlovanje delavcev, toda njegov neumorni duh neprestano zasleduje dogajanja in razvoj problemov na občinskem kot tudi na drugih najvišjih in najnižjih nivojih.

V neposredni zvezi s problemskim letom 1967 nam je nametal nekaj okvirnih tez za pospeševanje naših občinskih problemov, hkrati pa je preprosto napovedal novo občinsko SUPER REFORMO 67! Teze zanjo so naslednje:

Črnuški Kongo

Vse črne gradnje na Črnučah bomo legalizirali. Vsem graditeljem bo občinski svet za komunalne in gradbene zadeve kot novoletno darilo pri prči poslal lokacijsko in gradbeno dovoljenje ter jih oprostil plačevanja komunalnega prispevka. Prvi koraki za legalizacijo (pri- znanje, da črni zidovi stoji- je), so bili že storjeni tudi za ostalih 66 črnih bajt v občini, ki jih bo posebna komisija v kratkem pre- belila z apnom. Naj živi nezadržna pobuda občanov pri gradnji lastnih streh nad glavo. Novo naselje na Črnučah se bo odslej tudi uradno imeno- valo KONGO.

Prispevek tako

Prispevek za uporabo mestnega zemljišča ne bodo plačevali edinole občani Savelj in Kleč, ki so se sicer soglasno izrekli zanj, če ga prav njim ne bi bilo treba plačevati. In ker so zahteve zborov volivcev toliko kot zakon, so davka oproščeni.

300.000 din nagrade

Vsi, ki so lani dobili nova stanovanja za Bežigradom, bodo v kratkem dobili od Komunalne banke po okrog 300.000 S Din (za stanovanja, ki so veljala okrog 10 milijončkov), ker so ga pri bivšem skladu nekaj polomili: 2,5% pri- spevka za poplavljenca (od

investicij v 65. letu) so namreč dvakrat zaračuna- li. Banka bo zdaj ta denar vračala lastnikom novih stanovanj kot darilo za namenski nakup pralnih strojev, oljnih peči itd.

TOPS

Milijardno izgubo tovar- ne pisalnih strojev v Sav- ljah bodo v naslednjih 20 letih morali odplačati (kot odškodnino prizadetim de- lavcem) vsi tisti, ki so se na račun podjetja šolali za inženirje, ki so si omi- slili inštitut, skratka vsi, ki so zajuzali podjetje. Vse neprodane pisalne stroje bodo potem dobili kot hvaležno darilo tovar- ne za lastno uporabo.

Prispevek drugače

Vse še zmeraj razrite ulice in ceste se bodo po- stavile po robu sleherne- mu fičku, ki misli, da se bo v novem letu vozil bo- lje kot letos. Denar za asfaltiranje naj zberejo vsi, ki so bili na zborih vo- livcev proti prispevku za uporabo mestnega zemlji- šča, imajo pa že asfaltira- na lastna dvorišča in do- vozne poti do vikendov.

Carina

Občani, ki so jim po zadnji šverc-carini zaple- nili ople (hopla) in druga vozila, bodo dobili brez- plačno karto za mestni tro- lejbusni promet. Dvojna leta, četudi mladoletna, ne štejejo.

Občina umira

Vse funkcije na občini bodo odslej, kakor delno že potrjuje praksa, samo še častne in amaterske — brez plač (župan, predsed- nik SZDL, partijski sekre- tar itd.) Honorarji pride- jo v poštev. To je občinski prispevek k postopnemu odmiranju države. Najprej se mora posloviti občina. Red pač mora biti.

Rotacija

Namesto načela: na vo- dilnem položaju eden v štirih letih, naj bi po be- žigradskem vzorcu povsod uvedli: štirje v enem letu.

Sindikati

Najbolj prizadevnim po- sameznikom, ki se bodo posebej uveljavljali pri ureditvevanju občinske super reforme 67, bo ob- činski sindikalni svet ob koncu leta izplačeval po-

sebne nagrade v višini 100.000 st. dinarjev iz sin- dikalne članarine.

Upokojenci

Najnižje pokojnine se bodo gile v višini 50% od povprečja plač občin- skih zavodov in inštitutov (proračun), ki bo znašalo 300.000 st. dinarjev, kakor kažejo povprečni pokaza- telji za zadnje polovico poslednjega meseca v te- kočem in reformnem letu 1966.

Šola na svojih nogah

Kdor se bo v novem letu želel šolati (od osnovne šole dalje), bo moral v ce- loti plačati šolanje (okrog 130.000 st. din po glavi). Učitelji in profesorji si bodo delili dobiček kot go- spodarske organizacije, ki ustvarjajo izgubo.

Zemlja po en dinar

Agrokombinat bo neob- delano in arondirano zem- ljo prodajal za gradnjo stanovanj (blokovi in pri- vatnih hiš) po en stari di- nar za kvadratni meter. Prednost imajo prejšni lastniki.

Reelekcija

Direktorji gospodarskih in negospodarskih organi- zacij brez ta zaresnih šol (traktorski tečaji, tečaji za prvo pomoč, plesna šola in razni snel kurzi) se bodo javno odpovedali svojim stolčkom in se lo- tilo posla, ki ga zmorejo in znajo.

Poslovno združenje

Žitna skupnost

Ljubljana

Poslovnim sodelavcem in vsem občanom želimo uspešno novo leto 1967

Zaposlovanje

Zavod za zaposlovanje delavcev bo posredoval sposobne in šolane stro- kovnjake vsem podjetjem, ki so se doslej na vse kri- plje otepala mlade tehnič- ne inteligence. Hkrati bo odobral ali zavračal raz- pise oziroma javne nateča- je na nova delovna mesta (n. pr. 50 let prakse na vo- dilnem stolčku, tri razrede osnovne šole in najmanj po 100.000 st. dinarjev pla- če v zadnjih desetih letih). Perspektivno bo v okviru svojega zavoda odprl tudi banko za kupoprodajo in preprodajo deviz lastnim uslužbencem in trezposel- nim delavcem, ki gredo v tujino s trebuhom za kru- hom.

Zdravstveni kino

Predvsem je ukinitve zdravstvenega doma, ki bi ga v zgornjih prostorih preuredili v kino (letni ki- no ne zadostuje kulturnim potrebam občanov), spod- nje prostore doma pa bi v celoti preuredili oziroma oddajali za skladišča. Si- mulanti in bolniki se bo- do zdravili v novi bolniš- nici ljubljanski — na la- stne stroške.

Županova ura

Vsem občinskem usluž- bencem, ki so preživeli že tretjega župana, se iz pro- računске rezerve izplača po ena zlata ura, da bodo v prihodnje vedeli: čas v super reformi 67 je zlato. Bije bo ukinjen.

Po izvajanjih poklicne- ga diskutanta Skafarja te- ze za občinsko SUPER RE- FORMO 67 pripravil in iz- delal novinarski peroprask Niko-La, občinska slaba vest

MESTNA PLINARNA LJUBLJANA

se zahvaljuje potrošnikom
za sodelovanje in jim želi srečno
novo leto 1967

MESTNI PLIN:

- Povečali bomo proizvodnjo mestnega plina za približno 60 %,
- kalorično vrednost mestnega plina od 4000 na 4800 Kcal,
- občutno zmanjšali odstotek ogljikovega monoksida v plinu,
- izboljšali kvaliteto uslug na instalacijah in napravah mestnega plina ter
- razširili mestno plinsko omrežje.

TEKOČI PLIN:

- Zaradi vsestranske uporabnosti, ekonomič- nosti in nestrupenosti tekočega plina, ki ima poleg drugih naslednje dobre lastnosti:

- ceneno gorivo,
 - popolno izgorevanje,
 - idealni izkoristki
 - visoka kalorična vrednost,
- bomo v letu 1967 razširili prodajo na strnjena območja Gorenjske, Dolenjske in Primorske. Trudili se bomo, da bo v prodaji dovolj suro- vine, jeklenk in druge opreme, v turistični se- zoni pa bo dovolj čistega propana za potrebe turizma. Skrajšali bomo rok dostave tekočega plina in s tem zadovoljili številne potrošnike.

Informacije:

Tehnična služba tel. 310-587
Komerzialne zadeve 312-058
Upravne zadeve 316-555

GIPOSS

poslovno združenje za industrijsko gradnjo
Ljubljana, Titova 39/IV

želi vsem občanom Bežigrada, zlasti še vsem svojim poslovnim partnerjem,

uspešno novo leto 1967

Poslovno združenje GIPOSS gradi stanovanj- ske stavbe, družinske hiše in garaže na ugodnih lokacijah v Ljubljani po zelo do- stopnih cenah

Informacije: Stanovanjsko gospodarstvo
Ljubljana, Celovška 87, telefon 311-071

Odborniki menijo...

Nadalj. s 7. str

INŽ. JANKO KRAVOS:

»Urediti zadeve v zveznem in republiškem merilu«

Na vprašanje, če je bilo delo skupščine dovolj demokratično, sproščeno, je zelo lahko odgovoriti pri trdilo, pri čemer imam predvsem v mislih sproščene razprave na skupščinskih sejah. Možnost odločanja posameznega odbornika je seveda omejena z glasovanjem o sklepih, kjer pač od oča veči. Od zainteresiranosti samih odbornikov je odvisna razširitev kroga tju, di pri formiranju politike v občini v okviru same skupščine. Od njihove aktivnosti je odvisen tudi vpliv širšega kroga občana na politiko občinske skupščine.

Glede na to, da je velika večina odbornikov redno zaposlena v delovnih organizacijah, mnogo pa takih, ki opravljajo poleg tega še eno ali več drugih funkcij, mislim, da je preobremenjenost oziroma pomanjkanje časa mnogo.

INŽ. JANKO KRAVOS

krat znatna ovira pri opravljanju odborniške funkcije. Pri tem ne mislim le na prisostvovanje skupščinskih sejah, temveč na aktivno sodelovanje v razpravah, na osvoji preštudiranega gradiva za seje in pa na vsestransko spremljanje problemov v volilni enoti, kar pa seveda zahteva od odbornika mnogo časa in prizadevanja.

Mogoče je pogosto spreminjanje raznih zakonov, uredb in odlokov in pa večkrat tudi njihova nejasnost, v preteklosti v splošnem zmanjšalo čut za disciplino in odgovornost. V zadnjem času pa priporočila občinske skupščine, zlasti tista finančne, ga značaja, pri delovnih

organizacijah ne najtvo pravega odziva zaradi zaostrenih kriterijev gospodarjenja. Mislim, da je za upoštevanje priporočil, posebno tistih finančne značaja, ki so naslovljena na delovne organizacije, treba predvsem urediti sistem financiranja v zveznem in republiškem merilu. Samoupravni organi delovnih organizacij ne bi smeli imeti vpliva, da so žrtev neurejenih razmer v širšem merilu. Uveljavljanje onih priporočil, kjer pa je potrebna le »dobra volja«, pa je mnogokrat odvisno od tega, koliko je priporočilo sestavljeno in utemeljeno tako, da zbudži zanimanje naslovljenca.

Za priporočila oziroma sugestije in vprašanja, ki so naslovljena na višja samoupravna telesa in njihove organe, pa mi slin, da ima občinska skupščina pravico zahtevati čim hitreje, točne in izčrpne odgovore oziroma njihovo obravnavo. Seveda pa je s strani občinske skupščine treba dosledno spremljati usodo omenjenih priporočil, sugestij in vprašanj in s tem preprečiti, da bi obležala v predalih.

Odnosi oziroma dolžnosti, pravice in pristojnosti mestnega sveta na eni strani in občinskih skupščin na drugi strani, so še vedno v fazi urejanja in formiranja. Prepričan sem, da bo pri vsem tem prišlo vedno bolj do izraza dejstvo, da je Ljubljana le organska celota, čemur bodo morali biti prilagojeni tudi odnosi med občinami in mestnim svetom. V trenutni situaciji mislim, da je težko soditi o pravilnosti delitve pristojnosti, dolžnosti in pravic, upam pa, da bodo javne razprave o novem statutu mesta prinesle vsestransko osvetlitev teh vprašanj, sam statut pa, ko bo sprejet, tudi zadovoljivo ureditev samo, uprave mesta za nekoliko daljše obdobje.

Na vprašanje o odnosih med občinsko skupščino ter republiško in zvezno skupščino, sem delno že odgovoril. Mislim, da je razvoj odnosov kakor tu, di vpliv na oblikovanje politike, v določeni meri odvisen od prizadevanosti predstavnikov, ki tam zastopajo našo občinsko skupščino. Mislim, da bi bilo tudi po tej poti možno posredovati še marsikako sugestijo naše skupščine najvišjim predstavniškim telesom v preteklih in odločanje.

Pogodbe z etažnimi lastniki stanovanj

Sklepalo jih bo stanovanjsko podjetje, da bi uredili plačilo stroškov za investicijsko in tekoče vzdrževanje zgradb

Etažno lastništvo je sestavni del stanovanjskega gospodarstva oz. gospodarjenja s stanovanjskimi in poslovnimi prostori. Etažno lastništvo je razmeroma nova smer v našem stanovanjskem gospodarstvu. Prve splošne določbe o tem je vseboval zakon o prometu z zemljišči in zgradbami iz leta 1954. K uveljavitvi etažnega lastništva pri nas pa je pomagal tudi zakon o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč leta 1958 (Uradni list SFRJ št. 52-58).

Še danes velja zakon o lastništvu na delih zgradb, ki ga je skupščina sprejela 16. aprila 1959. leta. Zakon je bil večkrat spremenjen in dopolnjen, objavljen pa je bil v Uradnem listu SFRJ št. 57-65.

Na osnovi 9. člena osnovnega zakona o gospodarskem poslovanju s stanovanjskimi zgradbami in družbeni lastniki delimo večstanovanjske zgradbe glede gospodarjenja na dve skupini:

Stanovanjske zgradbe, v katerih so vsa stanovanja v lastništvu državljanov, kakor tudi stanovanjske zgradbe in stanovanja v družbeni lastni, ki služijo za službene potrebe.

Pri teh zgradbah se vstaje tudi hišniško stanovanje, če v zgradbi ne obstaja še kako drugo stanovanje v družbeni lastni.

Te zgradbe ni potrebno vnašati v sklad stanovanjskih zgradb organizacije za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami v družbeni lastni;

2. stanovanjske zgradbe, v katerih je vsaj eno stanovanje v družbeni lastni se vnašajo v sklad stanovanjskih zgradb organizacije za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami.

S stališča gospodarjenja s stanovanjskimi zgradbami je stanovanje in poslovni prostor enota zgradbe. To izhaja iz 29. člena osnovnega zakona, po katerem organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi prostori sklepa pogodbe o uporabi ne glede na to, če gre za stanovanje ali za poslovni prostor.

Na podlagi tega se zaključuje, da smatra navedeni osnovni zakon stanovanje kot ekonomsko enoto stanovanjske zgradbe. Stanovanjska zgradba torej pride v sklad zgradb gospodarske organizacije,

tudi če se v njej ne nahaja nobeno stanovanje v družbeni lastni ali se nahaja vsaj en poslovni prostor v družbeni lastni.

V večstanovanjski zgradbi, kjer so posebni deli v zasebni lastni, stavba pa v skladu zgradb organizacije za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami, ta organizacija skrbi in vzdržuje skupne prostore zgradbe, ki so v družbeni lastni in služijo vsem ostalim delom. Organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami prevzame tekoče vzdrževanje posebnih delov v zasebni lastni. To pa obvezuje zasebnega lastnika in uporabnika, da organizaciji plača nadomestilo za to vzdrževanje.

Organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami prevzame skrb za vzdrževanje zgradbe kot celote in plačuje vse take stroške. Ta organizacija prevzame tudi vzdrževanje čistoče v skupnih prostorih zgradbe.

Vsi odnosi, razen upravljanja, se urejajo s pogodbo med organizacijo za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami in etažnim lastnikom oziroma uporabnikom stanovanja.

V primeru, ko etažni lastnik ne stanuje v svojem stanovanju, se pojavljajo tri vrste razmerij, ki se urejajo s pogodbo:

1. razmerje med organizacijo za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami in zasebnim lastnikom glede stroškov in obveznosti za investicijsko in tekoče vzdrževanje skupnih delov zgradbe, investicijskega vzdrževanja stanovanja in vrnitvijo preosta-

lega dela stanarine lastniku;

2. razmerje med organizacijo za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami in nosilcem stanovanjske pravice glede plačila stanarine, drugih stroškov in varovanja skupnih delov pred poškodbami;

3. razmerje med etažnim lastnikom in nosilcem stanovanjske pravice glede pridobitve stanovanjske pravice na stanovanje in rednega izvrševanja tekočega vzdrževanja stanovanja.

Ker še ni posebnega predpisa o pogodbi med organizacijo za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami in nosilcem stanovanjske pravice v zasebnem etažnem stanovanju, je potrebno v pogodbi navesti klavzulo, da bo pogodbo o plačilu stanarine in drugih pogojih sklenila z nosilcem stanovanjske pravice organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi zgradbami.

Etažni lastnik je dolžan nositi stroške za investicije, ki se plačajo iz stanicijske in tekoče vzdrževanje skupnih delov zgradbine.

Stroški investicijskega vzdrževanja zgradbe se odražajo na zbiru skupnih stroškov za vzdrževanje posameznih elementov zgradbe ter se po površini enakomerno razdele na vse uporabnike zgradbe.

Stroški za vzdrževanje posameznih elementov zgradbe se urejajo po normativih določene dobe trajanja vsakega posameznega elementa; stroški v stanovanjih gredo neposredno na uporabnika stanovanja.

Stroške tekočega vzdrževanja naj bi načelno tudi obravnavali po dejanskih stroških in mesečno obračunali v višini, kot določa predpis mestnega sveta.

Vsekakor je potrebno ob sklepanju pogodbe, posebno pri obračunu z etažnim lastnikom o višini stroškov za investicijsko, tekoče vzdrževanje in upravljanje skupnih delov zgradbe, imeti verodostojne podatke, ki bodo sprejemljivi za obe stranki.

Stanovanjsko podjetje »Bežigrad« bo pričelo za leto 1967 sklepati ustrezne pogodbe z etažnimi lastniki, za leto 1966 pa bo obračunalo dejanske stroške.

JOZE ČRNUGELJ

OBVESTILO

Etažnim lastnikom stanovanj

Obveščamo vse etažne lastnike stanovanj, ki imajo stanovanja v družbenih hišah ter so leta v upravljanju Stanovanjskega podjetja »Bežigrad«, da morajo stanovanjskim podjetjem skleniti ustrezno pogodbo o investicijskem vzdrževanju in upravljanju.

Za leto 1966 bomo stroške obračunavali po dejanskih stroških, za leto 1967 bomo pa sklenili ustrezne pogodbe.

Sklepanje pogodb bo v podjetju od 15. januarja do 30. januarja 1967.

STANOVANJSKO PODJETJE »BEŽIGRAD«

Ljubljana, Vojkova ulica 1

Ali veste, v „čigavi“ ulici stanujete?

Nadalj. z 10. strani

Dimičeva ulica

Zgodovinar August Dimitz je bil po stroki finančni uradnik in je živel večinoma v Ljubljani, kjer se je 1827 rodil in leta 1886 tudi umrl. Čeprav se je čutil »Kranjca« in ne Slovenca in je pisal svoja zgodovinska dela v nemščini, je objektivno ocenjeval slovensko zgodovino in obdelal slovensko protestantsko književnost kot še nihče pred njim. Posrečeno je prestavil tudi nekaj slovenskih pesmi v nemščino.

Dravska ulica

ima ime po reki Dravi, najmočnejšem vodnem toku v severovzhodni Sloveniji, ob katerem ležita mesti Maribor in Ptuj, in daje, ukročena v našem delu s petimi hidrocentralami, pretežni del električne energije v SR Sloveniji.

Einspielerjeva ulica

Koroški narodni buditelj, politik, publicist in organiza-

tor Andrej Einspieler se je rodil 1813 v Svečah pri Bistrici v Rožu na Koroškem in umrl v Celovcu leta 1885. Kot duhovnik je služboval v različnih krajih na Koroškem, tokler ni postal katehet in učitelj slovensčine v Celovcu, ki ga ni več zapustil. Od revolucijskega leta 1841 naprej je bil voditelj koroških Slovencev in je zavzemal vidno mesto v celotni slovenski borbi za narodnostne pravice v Avstriji. Leta 1851 je s somišljeniki ustanovil »Društvo sv. Mohorja«, ki se je pozneje kot »Družba sv. Mohorja« močno razmahnila in vsako leto preskrbelo svojim članom nekaj dobrih knjig. Leta 1865 je ustanovil Einspieler v Celovcu časopis »Slovenec«. Okrog novega časopisa se je zbrala večina tedanjih politikov. A že čez dve leti je moral časopis utihniti, ker so Nemci ustrahovali tiskarje. V koroškem deželnem zboru je branil pravice slovensčine v šolah in uradih, njegovi listi in spisi pa so bili pravzaprav prva smotrna politična šola za Slovence.

PETROL
LJUBLJANA

Srečno vožnjo v letu 1957

DOPIŠNA DELAVSKA UNIVERZA

Ljubljana

Vsem, ki s svojim delom sodelujejo pri dvigu našega družbenega napredka, želimo srečno in uspešno novo leto 1967

Novo leto v novem stanovanju

OBISK V SOSESKI 6

V dobrih dveh letih je v Stožicah zraslo veliko stanovanjsko naselje. Za novo bencinsko črpalno so gradbeniki razpostavili več stolpnih, stolpičev in blokov. Če vse skupaj od daleč pogledaš, se ti zdi kot naselje, ki so ga naredili otroci iz lepenke, zato da se bodo igrali z njim. Vendar je v nekaj sto stano- vanjih Soseske 6 našlo dom ravno toliko družin. Precej več kot petsto jih je, čeprav dve stolpnici še nista dogra- jeni in bo šele letos zasvetila luč v njihovih velikih zastekle- nih oknih. Pod okni je vedno precejšen živjav. Na eni stra- ni je cesta in ropot avtomobi- lov se sliši visoko, tudi v de- seto nadstropje in više. Vmes med hišami pa je otroško igrišče. Čeprav je mraz, je živjav tudi na tej strani. Otrok pač ne moti vreme, ki ima vse muhavosti odraslih.

Ravno tako vreme ni ovira, lo tistih, ki so se ves zadnji mesec lazi selili v stolpnico. »S — 7«, s ključki na novo pre- pleskanih in tako rekoč še nikoli odprtih vrat v rokah, so vstopali skozi vhodna vr- ta. Marsikomu se je tedaj odvalil velik kamen od srca in mislil si je:

»Končno le imam novo stanovanje«

Nekaj teh zadnjih prise- ljencev v novem stanovanj- skem naselju smo obiskali tik pred Novim letom, v no- vem okolju, na katerega je večina čakala tudi po več let.

Ze pred hišo smo videli, da gradbeni delavci pravzaprav še niso odšli. Za stolpnico je gorel ogenj in na njem so doživele konec stvari, katerih ni na vseh gradbiščih vse pol- no, pa jih po končani gradnji nihče ne ve za karkoli pa- metnega uporabiti. Tudi do- vozne poti do nove stavbe še ni in fičko, ki je pripeljal za nami, se je zamajal kot ladja na viharjem morju — na strehi se je kot na poveljni- škem mostu košatila škatla s pralnim strojem. Na stopni- šču, ki ga je ravno čistila snažilka, je razgrajalo nekaj otrok in čakalo na brezplačno

vožnjo z dvigalom in iz jaška za smeti je gledalo nekaj ko- sov rjavega ovojnega papirja. Pozvonili smo kar na slepo.

»Še kot fant in dekle sva varčevala«

»V novo stanovanje smo se pravzaprav vselili že konec novembra,« je začel pripove- dovati nameščenelec PTT-ja Franc Virant, ki se je ravno pripravljal, da odide na se- stanek hišnega sveta. »Potem sva z ženo vse praznike po- spravljala in čistila. Čeprav je bilo veliko dela, nama je šlo dobro od rok. Clovek se potruži, če je toliko časa čakal na stanovanje kot mi. dva. Bila sva še fant in dekle; oba sva bila brez stanovanja in takrat, to je bilo pred štirimi leti, sva začela dajati na stran prve dinarje, čez eno leto pa sva se vpisala in varčevala naprej. Tedaj sva bila že tudi poročena in vsak v svoji samski sobici. Potem se nama je rodila hčerka in težav je bilo zmeraj več in več. Prav zares sva že težko čakala na stanovanje, saj otroka niti pri sebi nisva mogla imeti in najina Doro- teja je morala živeti na Sta- jerskem pri stari materi.«

— Ste zadovoljni z novim stanovanjem? smo še vpra- šali.

»Niti zamisljati si nisem mogel, kako to sploh zgleda,« je dejal in se posmejal, »samsko sobo se sploh ne da primerjati in clovek ima popolnoma drugačen občutek, ko se vrača, recimo iz službe domov. V začetku nisem opa- zil v stanovanju niti nobenih pomanjkljivosti, šele sedaj vidim sem in tja kakšno ma- lenkost, ki ni taka, kot bi v novem stanovanju morala biti. Večjih napak pa tako ni. Težave pa sva imela še pred selitvijo, ko je bilo treba pla- čati še 900 tisoč dinarjev. Prav s težavo sva jih spravila skupaj,« je še povedal Franc Virant. »Nekaj denarja, vse- ga 300 tisočakov nama je po- sodilo podjetje, ostalo pa sva morala spraviti skupaj sama. Potem pa je prišla še oprema. Saj veste pohištvo je drago. Zaenkrat sva kupila pohištvo le za eno sobo in še za nakup tega je žena morala vzeti po- sojilo. S tem pohištvom so bile še težave. Kupila ga je žena, pripeljali pa so ga meni pred samski dom v Vojkovo ulico. Sofer se je zmotil, no- pa smo tudi to uredili.«

— Kje pa bosta silvestro- vala? smo bili radovedni.

»Letos, ko imamo novo stanovanje, bomo kar doma. V družinskem krogu bomo kakšno rekli, pa kakšno ste- klenico bomo spraznili in tako zalili novo stanovanje. Kaj bi hodili ven, ko pa je doma lepo in prvo leto se kar nekako spodobi silvestrovati v novem stanovanju.«

»Presenetila sva mamu«

»Se dobro, da se imam ve- liko za učiti, če ne bi me po- bralo od samega dolgčasa,« je povedala pri Šilarjevih v novem stanovanju hčerka Neda.

»Veste pri nas še ni vse urejeno, ampak do Silvestro- vega bo pa že. Saj dosti dela nimamo več, le še ena ali dve luči nam manjkata. Druge malenkosti pa so nam popra- vili. V začetku pa je kar pre- cej pihalo skozi okna in ne- katera vrata so se slabo zapirala. Drugače pa je stanova- nje kar lepo. Večje je od prejšnjega v Šiški in central- no kurjavo ima, tam pa je ni bilo. Le navadila se še nisem novega okolja. Tam sem ime- la mnogo prijateljic in prij- teljev, s katerimi sem bila skupaj že od majhnega. Tu- kaj pa nobenega ne poznam. Zato mi je tudi dolgčas, če- prav imam res veliko učenja, saj se mi matura kar hitro približuje.«

Prijazno dekle smo povpra- šali še kako so se selili.

»Vse je bilo videti nekako tako, kot če bi nas hotel oče presenetiti. Za praznike ob 29. novembru sta mama in moj brat odšla iz Ljubljane k sorodnikom na obisk, mi- dva z očetom pa sva »selila«. Dela je bilo veliko in od praz- nikov nisva imela dosti. Od rok nama je šlo pa kar do- bro, moj oče ni zaman ener- gičen clovek.«

— Tudi pri presojanju učnih uspehov?

»Tudi.«

»Selitev imam že čez glavo«

Tretjič smo pozvonili v de- setem nadstropju. Na vratih še ni bilo pritrjene tablice z imenom in priimkom in iz sobe je bilo slišati pre- mikanje pohištva.

»Dober dan, Zelite prosim?« — Krajši razgovor za »Zbor občanov«, če je mogoče.

»Ojej, pa ravno danes, ko se selimo!«

— Saj ravno o tem bi že leli govoriti. Čisto na kratko.

Pozvonili smo v novem sta- novanju Janeza Martinca, glasbenega urednika ljubljan- skega radia, ki se je tisti dan ravnokar preselil v Sosesko številka 6:

»Pravzaprav imam selitev že čez glavo. Komaj pred štirimi leti sem se selil, se- daj pa sem se spet in upam, da se bo tokrat ustavilo. To pot pa res ni šlo drugače. Pri hiši smo dobili naraščaj, tako da smo sedaj štirje in v starem stanovanju nam je postalo malo pretesno, tukaj bo pa kar dosti prostora. Stanovanje je prijetno, le ne- katere stvari niso tako nare- jene, kot bi morale biti. Zdi se mi, da bomo morali mar- sikaj sami urediti, kot smo to storili tudi v prejšnjem stanovanju.«

Dalj časa v napoto nismo hoteli biti, Janeza Martinca smo vprašali še, kje bo doča- kal Novo leto.

»Silvestrovali bomo kar do- ma, v družinskem krogu; na to smo se pripravili še preden smo se selili. Pa tudi zaradi sina, ki je šele osem mesecev star, je bolje, če smo kar tu. kaj. Upam le, da nam bo do konca decembra uspelo spravi- viti v red vse tole,« je še re- kel in pokazal po sobi na- okrog.

Soseska 6 za Bežigradom bo šele letos dobila svojo končno podobo. Urediti mo- rajo še okolico, posejati travo in speljati dovodne poti. Letos bodo dogradili ne le poslednji dve stolpnici, ki sodita v So- sesko, temveč tudi vzgojno- varstveno ustanovo, v kateri bo našlo prostor 140 otrok. Ta ustanova bo edina v ob-

OTROKOM NI NIKOLI DOLGČAS — Tudi v Soseski 6 ne- pozimi je dovolj zabave na zamrznjenih lužah. — V na- selju zdaj še nimajo vrta, toda obljubili so, da bo še letos dograjen. Foto: K. Dolenc

čini, kjer bo urejeno varstvo tudi za dojenčke. Tako bo v Soseski poskrbljeno za malčke, ki jih morajo matere sedaj puščati v vrtcih v Šiški, Stožicah, ali pa še celo dlje.

Za motorizirane prebivalce pa gradijo 252 garaž, ki bodo tudi dograjene letos.

Mimo hišnega sveta, ki ga ima vsaka stavba, imajo v Soseski 6 tudi nekakšen skupen hišni svet — Svet Soseske. V njem je 19 članov, ki skrbijo za to, da se po hi-

sah pravočasno popravijo vse pomanjkljivosti in odstranijo napake. Najbolj jih tare cen- tralna kurjava, ki noče in noče delati tako kot bi bilo treba in pa seveda cel kup reklamacij za razna obrtniška dela, ki jih pošiljajo stano- valci Svetu Soseske.

Upamo, da bo takih in po- dobnih težav letos manj. Vseeno želimo prebivalcem Soseske 6 veselo novo leto.

K. DOLENC

ŽELEZOPROMET

LJUBLJANA, Podmilščakova 18

Srečno novo leto želimo našim čla- nom in vsem občanom Bežigrada

INŠTALACIJA

montažno podjetje

Vsem občanom in delovnim kolektivom želimo srečno in uspešno novo leto 1967

VODNA SKUPNOST

Ljubljana — Sava

Ljubljana, Črtomirova 4

Srečno in uspešno novo leto 1967

MLADI BRALCI PIŠEJO...

**Pionirji osnovne šole
Ježica so nam sporočili,
da so ustanovili dopisniški krožek.
Poslali so nam tudi
že prve sestavke, ki
jih objavljamo.**

Podmladek Rdečega križa

Na naši šoli imamo podmladek Rdečega križa. Na začetku šolskega leta smo v vseh razredih izvolili razredne odbore, ki pregledujejo red in snago v razredih ter osebno higieno podmladkarjev. V mesecu novembru smo dosegli naslednji uspeh: 1. razred 41 točk, 2. razred 39 točk, 3. razred 32 točk in 4. razred 31 točk.

Tekmovali bomo do konca leta in želimo, da ne bi bilo velikih razlik med razredi.

Uredili smo si omarico prve pomoči in kupili tudi torbico, da jo bomo nosili s seboj na izlete.

Na počitnicah

Ko smo se vrnili v šolo, smo vsi vprek pripovedovali, kako smo preživeli počitnice. Ker je bila Mojca najglasnejša, je tovarišica učiteljica rekla, naj nam vsem pripoveduje, kako je bilo pri stari mami. Mojca je sedla na klop in mi smo se zgnatli okoli nje. Pripovedovala je:

»Bila sem na počitnicah pri stari mami v Podsmreki. Ker ima stara mama kmetijo, sem ji več tednov pomagala pri delu. Moje najljubše opravilo je bila paša. Krava Liska je bila še mlada in naga. Jiva, zato me je marsikdaj prevrnila v koprive.«

Se predno je Mojca končala, je povzdignila glas naša otrobnica Verica. Vsi smo želeli zvedeti, kako se je na njej godilo. Takole je povedala:

»Ker moja mamica živi v Bosni, očka pa je ves dan v službi, so me poslali v kolonijo v Žirovnico. Nastanili smo se v šoli. Vsaka skupina, ki je štela po 15 otrok, je imela svoj razred. Seveda ni bilo v njem klopi, temveč postelje. Tabla pa je ostala, zato smo prosili za barvno kredo. Napisali smo nanjo ime Pika polonice in svojo pesem, ki smo jo vsako jutro prepevali, ko smo odhajali na spreho. Videla sem Čopov, Prešernov in Finžgarjev dom, hišrocetrno Moste in sotesko Vintgar.

Po kosilu in popoldanskem počitku smo se igrali na dvo. rišču pred šolo. Fantje so največkrat zbijali žogo, deklice pa smo se igralle druge

igre. Po večerji smo si ogleali poučni ali zabavni film, prebrali lepo povestico. Hitro je minilo 18 dni in vsi žalostni smo se poslovili od novih prijateljev in prelepe Gorenjske.«

Šolski zvonec je prekinil pripovedovanje o počitnicah.

Nabiralna akcija

Učenci osnovne šole na Ježici zbiramo papir in steklenice kot vse druge ljubljanske šole. Steklenice smo pri nas hitro nabrali, saj smo spraznili marsikatero podstrešje in očistili marsikatero klet. Za čiščenje steklenic smo porabili mnogo popoldnevov, saj so bile zelo umazane.

Nabirali smo tudi papir. Tudi tu ni bilo malo truda. Nabrali smo ga 1.400 kilogramov. Učencev nas je 122 in opraviti je bilo treba precej poti od hiše do hiše. Obiskali pa smo tudi tovarno TOPS in podjetje ISKRA.

Hvaležni smo tovarišu Vojinu, šoferju DINOSA, ki nam je pri našem delu veliko pomagal.

Učenci osnovne šole
Ježica

**Na osnovni šoli »Vita
Kraigherja« so
izdali prvo letošnjo
številko svojega
glasila »Lastovka«. Ponatiskujemo tri
pripravke, ki so jih
napisali pionirji in
pionirke te šole.**

Na poti v šolo

Pot v šolo, vsakdanost. Vsak kotic, vsaka hiša, cesta, vse ti je že znano. Skoraj ni stvari, ki bi vzbudila pozornost. Ze vnaprej veš, kaj boš zagledal za prvim ovinkom.

Toda nekoč le ni bilo vse tako vsakdanje.

»Da, mama, priden bom, pazil bom na obleko, tudi tepel se ne bom,« so bile besede prvošolčka, ki se je prvič odpravil v šolo.

Ko je rekel, da bo pazil na obleko, se mi je zazdelo, da katerikoli drug otrok ne bi dal takšnega zagotovila. Pri njih so bili revni, zato pa bolj čisti in skrbni.

Odšel je, napotil sem se za njim.

Njegovi sovrstniki so se ga izogibali, češ, poglejte kakšno torbico ima in zakrpane hlače. Samo pri čevljih so se ustavili: bili so novi. Mama se je najbrž zelo trudila, da mu jih je kupila.

Zaničevanje otrok me je zelo prizadelo, njega, prvošolčka, pa še bolj. Jokal je. Jel sem ga tolažiti, naj se ne zmejni za druge in naj jih ne poslušajo. Izraz hvalečnosti je spreletel njegov obraz, trpko se je nasmejal:

»Veš, moja mama...«

»Vem, težko zasluži, veliko vas je,« sem rekel.

Dobro sem ga razumel.

Prijel sem ga za roko, počasi sva se bližala šoli. Lahen vetrič je zabrisal sledove solz, utrgal je list in ga ponesel k prvošolčkovim nogam. Otrok ga je pobral in se nasmejal.

Morda mu bo list ostal za spomin na njegovo prvo, toda zanj trpko pot v šolo.

Marjan Krašovec, 7. d

Jesenska melodija

V mojem srcu je mir,
kot neskončna snežena

planjava,
in tiha, skoraj otožna radost,
kot bleda sončna bleščava.

Zdaj, ko so želje,
utrujene ptice, zaspale,
so upi otopeli kakor kalj,
ki v mrzli sapi niso pognale.

Majda Kajdiž, 8. a

Kaj želijo mladi?

Včeraj je bila nedelja. Bila je pusta in moreča, kot še nobena. Mislim, da me je prav to pripeljalo do vprašanja, ki si ga zastavlja toliko mladih: mar smo res tako nezvojni, kakor pravijo nekateri starejši? Mislim, da ne. Želimo le malce razumevanja s strani starejših. Saj smo v najbolj norih letih.

Premišljevala sem, zakaj gledajo starejši tako grdo na mladino, ki poslušajo plošče beat ansamblov. Vsi ansambli, ki so znani, so morali najprej znati peti in igrati, da so postali slavni.

Kaj niso bili ti, ki nas sedaj obsojajo, prav takšni kot mi, le da je bilo takrat nekaj drugega v modi. Mar nam ti ljudje zavidajo, da smo mladi, da se veselimo življenja? Ali mislijo, da mi odo-bravamo huliganstvo? Cetu di imajo fantje dolge lase, to ne pomeni da so huligani in da ne poznajo lepega vedenja. V Ljubljani so tudi huligani, toda teh ni toliko, da bi potem lahko obsojali vso mladino.

Tudi včasih so nosili dolge lase, a tega jim nihče ne očeta. Zakaj? Bila je taka moda.

Vendar, ko jim to poveš, se obrnejo proč in napeljejo pogovor drugam. To store vedno takrat, ko jim hočeš na lep način dopovedati, da nimajo prav. Ali se ne spominjajo, da so bili tudi sami mladi?

Ali smo res vsega krivi mi?

Barbara Gregorin, 7. c

**Tudi na osnovni šoli
»Borisa Kidriča« so
izdali prvo letošnjo
številko glasila
mladinske in pionirske
organizacije »Kidričev
rod«. Ponatiskujemo tri
prispevke.**

Moj najlepši dan

Stanovali smo v Brežicah. Bilo je konec šole, ko so delili nagrade. Hodila sem v prvi razred. S sošolci smo šli v dom kulture. Nekaj minut smo čakali, nato smo šli v dvorano. Pripravili so nam kulturni program in govor, nato pa razdelili nagrade. Ko je tovariš ravnatelj poklical mene, nisem mogla verjeti, da

je res. Sošolke so me porivale, naj grem po nagrado. Imela sem tremo, ko sem prihajala na oder. Bila sem srečna.

Vračali smo se domov in lil je dež. Tudi sestra Nadica je dobila nagrado. Skrili sva knjigi pod obleko in tekli domov.

Mamica je bila vesela. Prosil sva jo, naj nama bere.

Zame je bil to sončen dan, čeprav je deževalo, saj sem prvič dobila nagrado.

Majda Dulmin, 4. a

Moj oče

Veste mogoče, kdo je moj oče?

Če res ne veste,
koj zdajle izveste:
širo in širom sveta
takega ni očeta.

Vam gre na smeh?
Je misel v glavah,
da ciciban ta
se dobro baha?

Ej, pa odločite sami:
včeraj dobil je moj oče
kot krvodajalec
medaljo zlato.

V ulici naši
prvi ima tako!

Kri je očetova
neko mamo rešila
s tremi drobnimi malčki
in neko drugo mamo,
ki pala
pod kolo je avtomobila,
in neko deklico
s kitami plavimi...

No, pa recite,
baham se li?

Nevenka Židov, 3. b

Jesensko cvetje

Jesensko cvetje na grobe
nosimo,
zvesto spomin junakov
počastimo,
ki sebe darovali so za nas,
za novega rodu srečnejši čas.

Ležijo tam junaki, a ne spijo,
ko nad svobodo našo še

bedijo,
ker hočejo, da raste in živi,
za kar so dali svojo srčno

kri.
Darko Jurca, 5. b

PRI NAS, V STOŽICAH...

Med množico belo pople-skanih prijetnih hišic se dviguje velika, bela, skoraj nova stavba, na kateri se blešči napis: »OSNOVNA ŠOLA DANILE KUMAR«. Vanjo dan na za danem prihajamo učenci iz neposredne bližine in okoliških naselij.

Pouk imamo v dveh izmenah, tako da je v šoli ves dan živahno. Nekateri učenci so v šoli in celodnevnem varstvu, kjer prejemaajo hrano iz šolske kuhinje, se učijo in igrajo.

Na šoli imamo pionirsko in mladinsko organizacijo. Obe skrbita za čimboljši učni uspeh, za disciplino in razvedrilo učencev ter rešujeta probleme, s katerimi se srečujejo posamezniki, razredne

JLA V VOJNI IN MIRU

Ko sem nekega dne pohajala po cesti, sem zagledala naša letala. Pomislila sem na dan, ko je Hitler zvedel, da se mu ljudstvo male Jugosla-vije upira in noče pristopiti k trojnemu paktu in je sklenil, da jo bo napadel. 6. aprila 1941 se je začela okrutna vojna. Sovražnikova letala so bombardirala Beograd, to dejanje pa je v naših ljudeh vžgalo sovraštvo in odpor. Kraljevska vojska je vzdržala le bore 14 dni. Vsak naš zaveden človek je takrat pomislil: oditi bo treba v partizane in braniti našo domovino.

Kdor je mogel, je stopil v partizanske vrste, drugi pa so po svojih močeh pomagali ljudski armadi: zbirali orožje, municijo, sanitetni material ali pa kako drugače pomagali. Vendar se je med našimi ljudmi našla tudi peščica takih, ki je za male denarce prodajala sovragu brat-ska življenja.

Partizanov je bilo iz dneva v dan več. Temelj naše JLA je bila ustanovitev I. proletarske brigade.

V vseh bojih proti sovragu je naše borce krepila misel na cilje, ki so si jih postavili. Njih prva naloga je bila, da preženejo sovražnika iz naše domovine, druga vodilna misel pa: izvesti revolucijo; naša

NAŠA JLA

Naša JLA je res naša, ker je izšla iz vrst naših narodov, ko so pod vodstvom Komunistične partije vzeli svojo usodo v lastne roke in stopili na pot revolucije za nacionalno in socialno svobodo.

Ker je naša armada izšla iz ljudstva — iz naše skupne borbe za svobodo, ki smo jo pripravljali varovati kakor punčico v očesu — se z ljudstvom krepko povezuje. — Skupna je pripravljenost za obrambo pridobitev NOB.

Leto za letom se pomlajujejo njene vrste z delavsko, kmečko, srednješolsko in študentsko mladino. Tu spozna, va poleg vojaških veščin tudi večine skupnega življenja.

država naj bi postala republika s socialistično družbeno ureditvijo.

Naša ljudska vojska se je iz dneva v dan bolj krepila. Postala je zgled borbenosti in bratstva. Tu je Hrvat rešil življenje Slovincu in spet drugje je Srb rešil makedonski materi sina.

Tudi danes, 25 let po ustanovitvi, je glavna naloga JLA braniti domovino. Ker pa je Jugoslavija aktivna članica Organizacije združenih narodov, tudi naši vojaki sestavljajo njeno vojsko. Ko sta se Izrael in Združena arabska republika zapletli v spor, je odšla na polotok Sinaj, da bi preprečila vojno in ohranila mir na svetu.

Veliko zaslug ima naša ljudska armada tudi pri reševanju ponesrečencev ob velikih naravnih nesrečah: potresih, poplavih in požarih. Kako požrtvovalni so bili naši vojaki ob potresu v Skopju, ob poplavih v Sloveniji in Hrvaški.

In še eno zaslugu ima JLA: vsako leto izuri lepo število naših fantov v ravnanju z orožjem in drugih vojaških veščinah, poleg tega pa nepismene naučijo brati in pisati ter drugega osnovnega znanja.

Irena Knez
7. b o. s. Črnuče

Tu se utrjujejo značaji in navezujejo prijateljstva. Ure trdega dela in discipline so skupne, pa tudi ure veselja. Marsikdo je v vrstah JLA našel samega sebe. Ob resnem delu se je tudi sam zresnil.

Naša JLA je prava ljudska armada, saj ni pripravljena samo, da brani narode v vojni, ampak tudi, da pomaga pri elementarnih nesrečah ali pa pri spravi obilnega prideka ob žetvi. Z nami je v nesreči in zadovoljstvu.

Naša armada je naš ponos in vsi želimo, da bi nam to vedno tudi bila.

Alenka Znidarčič
8. c o. s. »Mirana Jarca«

na tekmovanja v košarki in med dvema ognjema. Sodelujemo tudi pri akciji za zbiranje odpadnega materiala.

Učenje v prvi konferenci ni pokazalo uspeha, a to bomo — upam — popravili.

Okoli šole imamo lep prostor, ki ga bomo letos po načrtu uredili v cvetlični in zelenjavni vrt, telovadišče in igrišče. To so glavne naloge naše šole in upamo, da jih bomo lahko izpolnili.

Vsi radi prihajamo v svetle, tople prostore našega drugega doma, si nabiramo znanje in se navajamo na skupno delo in težave, ki ga spremljajo, da bomo nekoč koristni člani naše socialistične družbe.

LJUBLJANSKE MLEKARNE

Želimo vam mnogo uspehov v letu 1967

Priporočamo zlasti naše izdelke
v TETRAPAKU

Strah pred znanjem?

Težave pri izobraževanju članov samoupravnih organov na delavski univerzi »Cene Štupar« za Bežigradom

»V nekaterih podjetjih je čutili tih odpor vodilnega osebja do družbenega izobraževanja članov samoupravnih organov, zakaj nevednost samoupraviteljev omogoča vodilnim ljudem, da laže sami odločajo,« pravi Lovro Godec, strokovni sodelavec delavske univerze »Cene Štupar« za Bežigradom. »Podjetjem pošiljamo programe seminarjev za člane samoupravnih organov, ki jih pa potem obiskujeta le po dva člana samoupravnega organa iz podjetja. Ljudje ki odločajo, kdo naj obiskuje seminar, dobro vedo, da bodo slušatelj po končanem seminarju poučeni o samoupravnem sistemu; seznanjeni bodo s celotno problematiko našega družbeno ekonomskega sistema in bodo pri odločitvah samoupravnih organov govorili drugače, kot pa ljudje, ki nimajo osnovnega znanja in zato največkrat samo pritrjujejo vodilnim funkcionarjem. Mislim, da bi si vsakdo, ki je na novo izvoljen v samoupravni organ, moral pred tem pridobiti potrebno znanje. Tako pa se dogaja, da sprejemajo v samoupravne organe ljudi, ki le malo vedo o upravljanju v podjetju. Ko le-tim omogočijo obiskovanje seminarja, pa ponekod že razmišljajo, kako bi se jih čimprej odkrižali.«

Seminar, ki se je končal te dni, je bil, na primer, namenjen družbeno-političnim de-

javcem. Obsegal je 112 ur predavanj, ki so jih imeli priznani strokovnjaki. Ti so pogosto bili pripravljene tudi na obširne razprave o vprašanjih, ki so slušatelje posebno zanimala. Seminar je bil namenjen predvsem sekretarjem osnovnih organizacij ZK, predsednikom in članom odborov sindikalne organizacije in predsednikom in članom delavskih svetov in upravnih odborov, ne glede na to, ali so člani Zveze komunistov.

»Osnovno je, da ima slušatelj že nekaj izkušenj iz političnega in samoupravnega dela,« pravi strokovni sodelavec Lovro Godec. »Med osmimi poglavji programa za ta seminar je tudi, kako je treba voditi sestanek in razpravo... Po izkušnjah zadnjih let smo se prepričali, da ima celodnevna šola, oziroma seminar, glede uspehov mnoge prednosti pred večernim izobraževanjem. V večini so slušatelji seminarja polno zaposleni in obremenjeni z delom v delovni organizaciji, zato vsled utrujenosti niso sposobni dojemati predavanj v večernem času. Tako smo se odločili za osemurni pouk dvakrat tedensko.«

V nekaj letih svojega obstoja je bežigradska delavska univerza »Cene Štupar« zelo razširila svojo dejavnost, tako da je zdaj ena najvidnejših tovrstnih ustanov v Sloveniji. Za njeni osnovni de-

javnosti lahko smatramo družbeno-ekonomsko ter politično izobraževanje in pa poučevanje tujih jezikov.

Celotna dejavnost delavske univerze »Cene Štupar« se je letos v primerjavi s preteklim letom dvakrat povečala. Toda drugače je z denarjem: »Letos smo dobili samo 3 milijone starih dinarjev, to se pravi polovico lanske vsote,« pripoveduje v. d. direktor Sonja Karas. »Za prihodnje leto pa bi potrebovali vsaj pet milijonov, kajti težimo za tem, da ne bi povišali naših cen.«

Tečaj nemškega, angleškega, francoskega in italijanskega jezika obiskuje 545 slušateljev, kar je štirikrat več kot lani. »Pri nas je univerzitetni profesor Ivan Konte med prvimi uvedel jezikovni pouk po avdiovizualni metodi kot ga je formuliral akademik prof. dr. Peter Guberina, predstojnik zavoda za fonetiko Filozofske fakultete v Zagrebu je poudaril Lovro Godec. Končna zasnova pedagoških in metodoloških načel, na katerih so grajeni avdiovizualni tečaji pa je plod sodelovanja Zavoda za fonetiko v Zagrebu in Ecole Normale Supérieure de Saint-Cloud pri Parizi.

Sonja Karas pa je še dodala: »Naš kolektiv šteje samo šest članov, medtem ko honorarno predava 145 pred-

vateljev, dve profesorici pa sta redno zaposleni. Velike težave imamo s prostori, primanjkuje nam učilnic. V svoj program dela bi radi vključili širše splošno izobraževanje mladine, kar se nam zdi nujno zlasti na območjih, kjer mladina ima možnost, da bi svoj prosti čas iskoristila za kakršnokoli koristno udejstvovanje. Začeli smo že organizirati akcije, naj bi s pomočjo filmov in drugih pripomočkov pokazale, kako se bo treba mladini približati in spoznati njene želje, da bi ji tako lahko nudili vsaj najosnovnejše, kar zmoremo. S tem namenom smo navezali stike tudi s predstavniki krajevnih skupnosti, ki nam bodo pripravljene pomagati.«

RADO VOUK

Nove knjige

V LJUDSKI KNJIŽNICI BEŽIGRAD

J. Anouilh: Ples tatov
C. C. Bergius: Džingiskan
H. Böll: Klovnovi pogledi
J. Boškovski: Solunski atentatorji
H. Broch: Nedolžneži
V. Brnčić: Ruska književnost do Gogolja
M. Camoletti: Strogo zaupno
E. Cevc: Slovenska umetnost
A. P. Cehov: Dvoboji
Ch. Dickens: Veliko pričakovanje
T. Fajfar: Odločitev
F. Godina: Babilon ljubezni in sovraštva
R. Golouh: Pol stoletja spominov
A. Hieng: Gozd in pečina
Kalidasa: Sakuntala
Koledar Mohorjeve družbe
Koledar Prešernove družbe
F. Križanič: Vektorska in tenzorska analiza
T. Maretič: Gramatika
A. Maurois: Trije Dumasi
M. Mejak: Književna kronika

Ljudska knjižnica Bežigrad, Titova 61, je odprta vsak delavnik od 8.30 do 12. ure in od 15. do 19. ure (razen ob sredah popoldne)

G. Moldova: Temni angel
Pota in uspehi mednarodnega sodelovanja
A. Prevost: Manon Lescaut
E. M. Remarque: Iskra življenja
E. M. Remarque: Trije tovariši
E. M. Remarque: Vrnitev
B. Rotar: Lakota
S. Rozman: Poletje
Seneca: Pisma prijatelju
M. Stangl: Majhen vrt, veliko veselje
B. Tekavčić: Mladostnik in spolnost
G. J. Whitrow: Vesolje
H. Wouk: Youngblood Hawk
S. Zeromski: Prah in pepel

Knjige za otroke in mladino:

E. Adamič: Ljudje v viharju
F. Bevk: Gregec Petelinček
G. A. Bürger: Čudovita potovanja barona Münchausna
N. Grafenauer: Pedenjped
Brata Grimm: Sneguljčica
J. Kastelic: Mojkovi kamenčki
M. Mahnič: Turnir
F. Milčinski: Desetnica
L. Ondrejov: V savanah in planinah
M. Perović: Dečki s trogelnega trga
T. Seliskar: Mule in liščki
Tika-taka, tika-taka
Uspavanke in nagajivke

Steklarsko podjetje

KRISTAL

LJUBLJANA, Vilharjeva 45 a

Poslovalnice v Savskem naselju, na Jesenicah in v Starem trgu

Vsem občanom želimo srečno novo leto in se priporočamo

termika

LJUBLJANA, KAMNIŠKA 25

Telefon: 315-477

Teleprinter: 31-263 YU TERMIZ

Proizvaja:

- mineralno volno in njene finalne izdelke,
- protipožarne blazine za omejitev požara,
- trajno plastični kit,
- izolacijski material PERLIT in njegove finalne izdelke,
- akustično dekorativne plošče iz mavca, iverk in alu-pločevine v različnih barvah za izolacijo stropov,
- akustično izolirane telefonske govornice,
- kontenerje in druge termično izolirane posode,
- proizvode specialnega mizarstva za hladilne prostore v ladjedelništvu in industriji

Izvoja:

- termične, akustične, hladilne, protipožarne in kislno odporne,

IZOLACIJE

- v industriji, ladjedelništvu, gradbeništvu, doma in na tujem

Specialne izvedbe:

- brizganje z limpet azbestom po Ecenci Roberts Bolton, London,
- brizganje s pluto po postopku »Phonkillers,«
- vgrajevanje minikay naprav za preprečevanje vlage v izolacijah,
- izoliranje s trdo poliuretansko peno,
- konzervacija s cocoonom

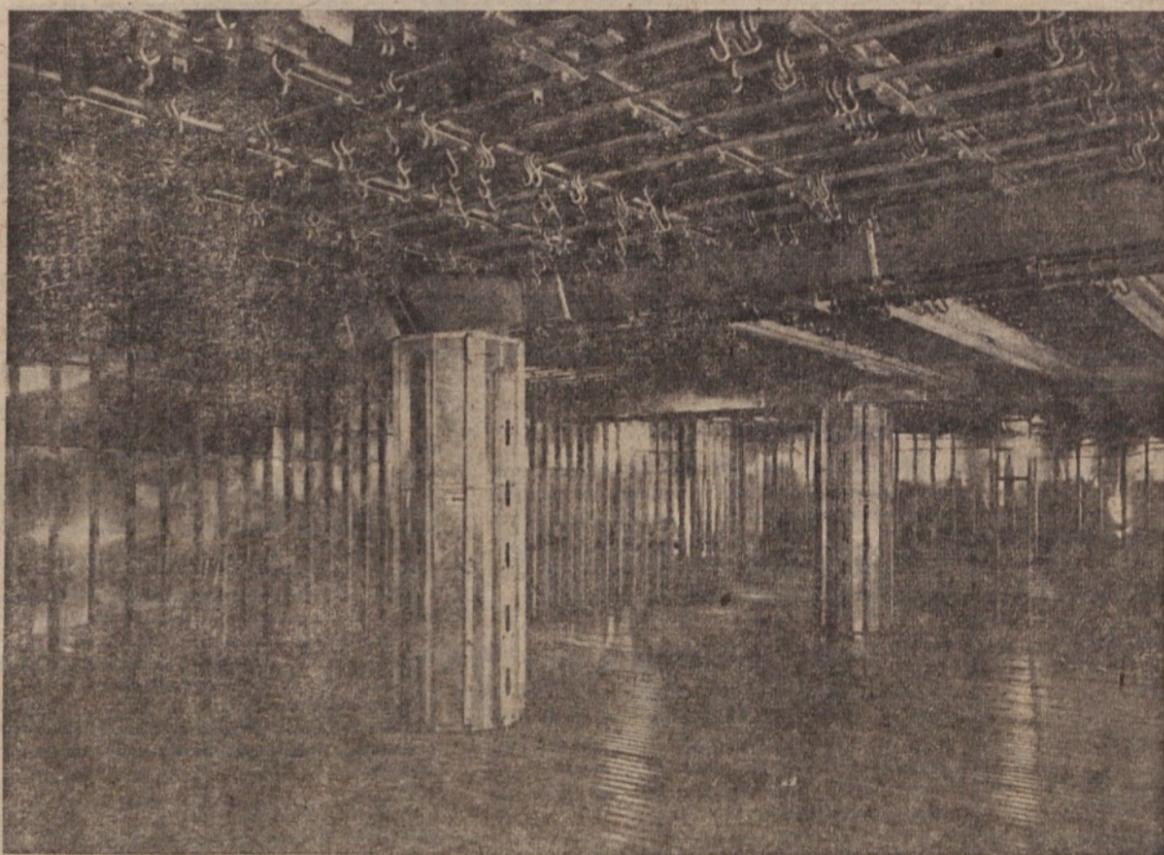
Nudimo brezplačne konsultacije in strokovne nasvete

industrijsko in montažno podjetje

Predstavništvo: Beograd, Bulevar V. Mišića 14, tel. 50-153

Stalna delovišča: Rijeka, Pula, Split

Obrati: Ljubljana, Bodovlje nad Škofjo Loko, Poljane nad Škofjo Loko, Zrenjanin

Želimo srečno in uspešno Novo leto vsem delovnim kolektivom in občanom Bežigrada